

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Großfürstenthum Siebenbürgen.

Jahrgang 1853.

I. Abtheilung.

XVI. Stück.

Ausgegeben und versendet am 16. November 1853.

Erdély nagyfejedelemségét illető
ORSZÁGOS KORMÁNYLAP.

1853-diki évfolyam.

I. O s z t á l y .

XVI. darab.

Kiadott és szétküldett 1853-diki november 16-kán.

Б У Д А П Е Ш Т И Н Ъ Л А Ш

ГЪБЕРНІЪЛЪИ ПРОВІНЦІАЛЕ

ПЕНТРЪ

МАРЕЛЕ ПРИНЦИПАТЪ ТРАНЦИЛВАНІА.

КУРСУАЪ АНУАЛЪ 1853.

Н. С Е П Ц І Ъ Н Е.

НЪНОКІЪЛЪ XVI.

Есрадотъ ші тръмісѣ дн 16. Ноемвре 1853.

137. szám.

Rendelete

az igazságügyi ministeriumnak 1853-diki julius 11-ről,

kiható a sechshausi bírósági járásra,

melly által a Bécsre nézve főálló kiköltöz-ködési rendtartás szabályai a sechshausi bírósági járásban is hatályosoknak nyilvánítatnak.

A birodalmi törvénylap XLIV. dar. 134. sz. kiadott és szétküldetett julius 22-kén 1853.

138. szám.

Kibocsátványa

az igazságügyi ministeriumnak 1853-diki julius 11-ről, melly által Galiczia, Krakkó és Bukovina koronaországokra nézve azon határozat tételik közkirré, hogy az új igazságügyi és politikai hatóságok életbelépteig az igazságügyi gyakorlatba leendő fölvételekre az álladalmi vizsgálat birói osztályának kimutatása elegendő.

A birodalmi törvénylap XLIV. dar. 135. sz. kiadott és szétküldetett julius 22-kén 1853.

139. szám.

Rendelete

a pénzügyministeriumnak 1853-diki julius 13-ről, néhány másod-osztályu mellékvámvivatalok és rendes tisztviselőkkel el nem látott vámhivatali állomások megszüntetése iránt Csehországban.

A birodalmi törvénylap XLIV. dar. 138. sz. kiadott és szétküldetett julius 22-kén 1853.

140. szám.

Kibocsátványa

a pénzügyministeriumnak 1853-diki julius 14-ről,

kiható minden koronaországokra,

az álladalmi szolgák járandóságainak utalványozása és megszüntetése iránt.

A birodalmi törvénylap XLIV. dar. 139. sz. kiadott és szétküldetett julius 22-kén 1853.

Az álladalmi szolgák járandóságainak utalvá-

No. 137.

Verordnung

des Justizministeriums vom 11. Juli 1853,

giltig für den Gerichtsbezirk Sechshaus,

wodurch die Vorschriften der für Wien bestehenden Ausziehordnung auch im Gerichtsbezirke Sechshaus wirksam erklärt werden.

Im Reichsgesetzblatte XLIV. Stück No. 134, ausgegeben und versendet am 22. Juli 1853.

Nr. 138.

E r l a ß

des Justizministeriums vom 11. Juli 1853, womit für die Kronländer Galizien mit Krakau und die Bukowina die Bestimmung, daß bis zur Einführung der neuen Justiz- und politischen Behörden, zur Aufnahme in die Justizpraxis der Nachweis über die judicielle Staatsprüfungs-Abtheilung genüge, kundgemacht wird.

Im Reichsgesetzblatte XLIV. Stück No. 135, ausgegeben und versendet am 22. Juli 1853.

Nr. 139.

Verordnung

des Finanzministeriums vom 13. Juli 1853, die Aufhebung einiger Neben-zoll-Ämter zweiter Classe und Abzögerstationen in Böhmen betreffend.

Im Reichsgesetzblatte XLIV. Stück No. 138, ausgegeben und versendet am 22. Juli 1853.

Nr. 140.

E r l a ß

des Finanzministeriums vom 14. Juli 1852,

wirksam für alle Kronländer,

betreffend die Anweisung und Einstellung der Bezüge der Staatsdiener.

Im Reichsgesetzblatte XLIV. Stück No. 139, ausgegeben und versendet am 22. Juli 1853.

Um in das Geschäft der Anweisung und

Nr. 137.

Ordinъчїзnea

ministeriazai de жсцигїз din 11. Ізліе 1853,

пентр черквл ждекътореск Sechshaus,

prin care се декларъ къ прескриптеле регълътапталї de мстатъ din каръ че късѣ пентр Виена, воръ авѣ валоре ши дн черквл ждекътореск Sechshaus.

Дн вълетинвл имперіале мълнннвл XLIV, Nr. 134, естрдатъ ши тръмїсѣ дн 22. Ізліе 1853.

Nr. 138.

Декретвл

ministeriazai de жсцигїз din 11. Ізліе 1852, prin care се пввакѣ дїспесчїзноа Фкквл пентр переле имперіалї Галїца къ Краковїа ши Бковїна, къ пълъ ла днтрдъчероа позелоръ асторїтлї жсцигїарї ши полііче, спре а се ссчїене чїнева ла пранїка жсцигїаре, е де ажжнсѣ сѣ компробезе къ а денсѣ есамїнеде до сталъ din сенчїане а ждїгїаре.

Дн вълетинвл имперіале мълнннвл XLIV, Nr. 135, естрдатъ ши тръмїсѣ дн 22. Ізліе 1853.

Nr. 139.

Ordinъчїзnea

ministeriazai de финанцъ din 13. Ізліе 1853, prin care се деесїїнцѣсѣ дн Боемїа знеле офїцїо де ватъ секъндарї де класеа а доа, ши знеле стацїїнї ла карї манїнлареа се фаче де персоне прївате днсърчїнате де кѣтре сталъ.

Дн вълетинвл имперіале мълнннвл XLIV, Nr. 138, естрдатъ ши тръмїсѣ дн 22. Ізліе 1853.

Nr. 150.

Декретвл

ministeriazai de финанцъ din 14. Ізліе 1853,

пентр тоте переле имперіалї,

дн прївїнца ассемпърел ши сснїндепел компетїнцелоръ апплїкацїлоръ дн сервїдвл сталъ.

Дн вълетинвл имперіале мълнннвл XLIV, Nr. 139, естрдатъ ши тръмїсѣ дн 22. Ізліе 1853.

Спре а сїмвалїфїка мал мстатъ ши а адресе ла

nyozását és megszüntetését tárgyazó ügyletbe nagyobb egyszerűség és egyformaság behozatala végett O. cs. k. apost. Felsége 1853. június 26-dikán kelt legfelsőbb határozványával a mellékletben látható határozatokat kibocsátani méltóztatott.

Ezen legfelsőbb határozatok olly hozzáadással tétetnek közzé, hogy azok hatályba lépte 1853 szeptember 1-jén kezdődik.

Baumgartner s. k.

Csatolvány az 140-dik számhoz.

Legfelsőbb határozatok

az álladalmi szolgák járandóságainak utalványozása és megszüntetése iránt.

(Megállapítottak sz 1853. június 26-kán kelt legfelsőbb határozvánnyal.)

Azon fizetések, segédidjak, pótpénzek és általában azon állandó járandóságok utalványozására és megszüntetésére nézve, mellyek a fizetésekre nézve megállapított időszakonként szolgálhatnak ki, jövőre következő határozaton tekintendők sinermértékűl:

1. A fizetések és általában az említett járandóságok élvezete, a valamely szolgálati helyre történt kinevezés vagy előmozdítás esetében, az ezen szolgálati helyre lépés után, következő hónap első napjától kezdődik.

2. Ha mindazáltal az előmozdítás olly minőségű, hogy az sem új fölékötést, sem általában az eddig viseltél különböző más szolgálati helyre lépést nem kíván, vagy ha a kinevezett vagy előmozdított egyén szolgálati viszonyánál fogva és ön hibája nélkül a neki adományozott szolgálati hely elfoglalásában olly sárá gátolatott, hogy abba az azon napra, mellyen kinevezetése vagy előmozdítása felől értesült, legközelebb következő hónap végeig nem léphetett: ugy a járandóság élvezete az azon napra, mellyen a kinevezett vagy előmozdított egyénnek a kinevezés vagy előmozdítás tuduladatott, legközelebb következő hónap első napjától kezdődik.

3. Az ugyanazon egy osztály magasabb fizetés fokába történő előlépéseknél az élvezet kezdetére nézve a fönálló határozatok jövőre is erejökben maradnak, mellyeknél a járandóság megürülése napjául azon hónap első napja tekintendő, a mellyig az élvezet a kilépett utolsó elődöt, a jelen határozatokhoz képest illette.

4. A fizetések és általában a megjegyzett járandóságok élvezete azon hónap utolsó napjával végződik, mellyben a szolgálati béli kilépés elő-

Einstellung der Bezüge der Staatsdiener größere Vereinfachung und Gleichförmigkeit zu bringen, haben Seine k. k. Apostolische Majestät mit Allerhöchster Entschliesung vom 26. Juni 1853 die aus der Beilage ersichtlichen Bestimmungen zu erlassen geruht.

Diese Allerhöchsten Bestimmungen werden mit dem Beilage kundgemacht, daß die Wirksamkeit derselben mit dem 1. September 1853 zu beginnen hat.

Baumgartner m. p.

Beilage zu No. 140.

Allerhöchste Bestimmungen

betreffend die Anweisung und Einstellung der Bezüge der Staatsdiener.

(Bestgesetzt mit Allerhöchster Entschliesung vom 26. Juni 1853.)

Für die Anweisung und Einstellung der Gehalte, Adjuten, Zulagen und überhaupt derjenigen stehenden Bezüge, welche in den für die Gehalte festgesetzten Zeitabschnitten erfolgt werden, haben in Zukunft folgende Bestimmungen zur Richtschnur zu dienen:

1. Der Genuß der Gehalte und überhaupt der erwähnten Bezüge hat in den Fällen der Ernennung oder Beförderung zu einer Dienststelle, mit dem ersten Tage des dem Antritte dieser Dienststelle nächstfolgenden Monates zu beginnen.

2. Ist jedoch die Beförderung von solcher Beschaffenheit, daß dieselbe weder eine neue Beidigung noch überhaupt den Antritt einer anderen, als der bisher bekleideten Dienststelle erfordert, oder ist der Ernannte oder Beförderte durch sein Dienstverhältniß und ohne sein Verschulden an dem Antritte der ihm verliehenen Dienststelle so lange gehindert worden, daß er dieselbe nicht bis zum Schlusse des auf den Tag, an dem ihm seine Ernennung oder Beförderung bekannt gemacht worden ist, nächstfolgenden Monates anzutreten vermochte, so hat der Genuß von dem ersten Tage des auf den Tag, an welchem dem Ernannten oder Beförderten die Ernennung oder Beförderung bekannt gemacht worden ist, nächstfolgenden Monates anzufangen.

3. Für den Anfang des Genusses bei Würdungen, die in eine höhere Gehaltsstufe einer und derselben Kategorie stattfinden, bleiben die bestehenden Bestimmungen auch künftigt in Kraft, wobei als Tag der Erledigung des Bezuges derjenige erste Montagstag zu gelten hat, bis zu welchem der Genuß dem ausgetretenen letzten Vorgänger nach den gegenwärtigen Bestimmungen gebührte.

4. Der Genuß der Gehalte und überhaupt der bemerkten Bezüge hat mit dem letzten Tage des Monates zu endigen, in welchem der Dienst-

zniformitate mai mare modak assemnare si al cscindepel kompetingelor appikacijor si serbuzak clatari, Malectatea Con y p. apostolik prin prescriptak ces din 26. Iunie 1853, a vinevoitk a emite dicnsucvini ce se vedk an alitkraitk adzozmanitk.

Acesle dicnsucvini amperytesci se pvalik kz acelk adaoek, kz antinitatea lor k va dnene kz 1. Septembrie 1853.

Башмартнер м. п.

Aditivmentsk la Nr. 140.

Дієнсьчїні дмперytesчї

ан привїнда асемнареї шї ссчїндереї компетингелорк, аппікацілорк ан сербуцк стазї.

(ctatorite prin prescriptak amperytesck din 26. Iunie 1853.)

Пентр асемнареї шї ссчїндереї саларїелорк, ажкелорк, адзекелорк шї пекте толк а ачелорк компетинге ставеро, карї се ресчндк ан перїоделе ctatorite pentr salarie, vor serbi de rezak an viitorz zrmzorele dicnsucvini:

1. Ан касрїле де денїре сес промочїне днтрїнк noctk de serbuk, salariele шї пекте толк компетингеле коммеморате ворк dnene a крїе дела dneta zi a dnel care zrmekz nemeziak dnz intrarea dntr'achel noctk de serbuk.

2. Декк dnck промочїнеа ва fi atare, dnkїk ck ns ck черк pentr dnca шї dnzrmank nok, nїе пекте толк intrarea an алк noctk de serbuk de кїк ачелк оккзакї пїк акм, сес декк денїмїтк оп dnaintakї prin referinca serbukїk сес шї фїрк кїлаа сса а фокїк awla de dnclzmk amedikatk de a intra an noctak de serbuk че 'ї с'а офферїтк, dnkїk 'n'a noїkїk с'їк оккне пїк ла dnїїароа dnel care zrmekz nemeziak dnz zїоа an care 'ї с'а фїкїтк кїнокскї денїмїреа сса оп промочїнеа, atnvi трацереа саларїкї шї пекте толк а компетингелорк коммеморате ва dnene дела dneta zi a dnel care zrmekz nemeziak dnz zїоа, an care денїмїткї сес dnaintakї 'ї с'а фїкїтк кїнокскї денїмїреа оп промочїнеа.

3. Ан привїнда dnclzїkї de kїnd ak ck кзрк саларїеле ла dnaintkї an саларїе маї mare de avoamї categorїk, dicnsucvini ce кскї vork remїne an viore шї an viitork, an карї касрї зїоа an care dnene vakanta компетинга сса ва concidera ача зї dneta a dnel, пїк ла care трацереа компетингел dnz dicnsucvini de акм с'а кїнїтк предечесорїкї dn zrmk emїk dn noctk.

4. Трацереа саларїелорк шї пекте толк а компетингелорк коммеморате ва dneta kz чеа dn zrmk zi a dnel, an care а zrmak emїroа dn

mozdítás, ideiglenes vagy állandó nyugalomba helyezés, hivatali fölfüggesztés, önkéntes lemondás, szolgálatbéli elbocsátás, halál által vagy bármi módon történik.

Baumgartner, s. k.

141. szám.

Rendelete

a belügyi, kereskedelmi ministeriumoknak és a legfőbb rendőrségi hatóságnak 1853. július 17-ről, a mesterlegények és a velők egyrendű gyármunkások Schweizbai bevándorlásának tilalma iránt.

A birodalmi törvénylap XLIV. dar. 140. sz. kiadott és szétküldetett július 22-kén 1853.

A schweiczi munkások gyűletek vallásos, erkölcsi és politikai tekintetben ártalmas működéseinek, és azon veszélyeknek, melyeknek ott a mesterlegények e részben ki vannak téve, megfontolása után rendeltetik:

1. Minden ausztriai és k. mesterlegényeknek és gyármunkásoknak, kik a mesterlegényekkel egy osztályba sorozandók, a Schweizbai vándorlás és ottani tartózkodás tiltatik.

Ezen tilalom azonban az ausztriai birodalomnak Schweizzal határos koronaországaiából való hómivésekre, kőfaragókra, gypszművesekre, a mennyiben azok valamely bizonyos helyre és meghatározott időre utazási céljukat kimutatni képesek, nem alkalmazandó.

2. A jelenleg Schweizban tartózkodók felszólítatnak, mi szerint ezen kibocsátvány napjától számítandó két hónap alatt az ausztriai és k. álladalmakba visszatérjenek.

3. Mindazoktól, kik ezen visszatérési határidőt elmulasztják, ha erre nézve elegendő okokkal előállani nem képesek, a cs. k. követségi láttamozás megtagadtatik, s visszatérhetőség végett kötelesek a cs. k. kormány különös engedelméért a cs. k. követség útján folyamodni.

Az illyes kérvények fölötti határozás a belügy-ministeriummal egyetértőleg a legfőbb rendőrségi hatóságot illeti.

4. Azon külföldi mesterlegényeknek és gyármunkásoknak, kik még ezen két hónap lefolyása után is Schweizban tartózkodtak, az ausztriai és k. álladalmakba lépés és az ottani tartózkodás tilos. Csak azon esetben, ha honukba épen nem, avvsy csak nagy költsékezéssel térhetnek vissza más úton, mintsem Ausztrián keresztül, engedtetik meg ne-

ausztritt durch Beförderung, Versetzung in den zeitlichen oder bleibenden Ruhestand, Suspendierung, freiwillige Anheimsagung, Dienstes-Entlassung, den Tod oder auf welche wie immer beschaffene Art erfolgt.

Baumgartner m. p.

Nr. 141.

Verordnung

der Ministerien des Innern, des Handels und der obersten Polizeibehörde vom 17. Juli 1853, enthaltend das Verbot des Einwanderns von Handwerksgefelln und den ihnen gleichzustellenden Fabrikarbeitern in die Schweiz.

Im Reichsgesetzblatte XLIV. Stück No. 140, ausgegeben und versendet am 22. Juli 1853.

Mit Rücksicht auf das in religiöser, sittlicher und politischer Beziehung verderbliche Treiben der Arbeiter-Verbindungen in der Schweiz, und die Gefahren, welchen dort die Handwerksgefelln in dieser Hinsicht ausgesetzt sind, wird verordnet:

1. Allen k. k. österreichischen Handwerksgefelln und Fabrikarbeitern, welche der Classe der Handwerksgefelln gleichzustellen sind, ist das Wandern in die Schweiz, und der Aufenthalt daselbst verboten.

Dieses Verbot hat jedoch keinen Bezug auf Maurer, Steinmeyer, Gypser aus den unmittelbar an die Schweiz gränzenden Kronländern der österreichischen Monarchie, soferne sie für einen gehörigen Reisezweck an einen bestimmten Ort und für eine bestimmte Zeit sich auszuweisen vermögen.

2. Die gegenwärtig in der Schweiz sich Aufhaltenden werden aufgefordert, in Zeit von zwei Monaten vom Tage dieses Erlasses an, sich in die k. k. österreichischen Staaten zurückzugeben.

3. Allen denjenigen, welche diesen Termin zur Rückkehr versäumen, wird, wenn sie hierfür nicht genügende Gründe geltend zu machen vermögen, das k. k. Gesandtschaftsvisum verweigert, und es haben dieselben für ihre Rückkehr die besondere Bewilligung der k. k. Regierung im Wege der k. k. Gesandtschaft nachzusuchen.

Die Entscheidung über solche Gesuche steht der obersten Polizeibehörde im Einvernehmen mit dem Ministerium des Innern zu.

4. Ausländischen Handwerksgefelln und Fabrikarbeitern, welche sich nach Verlauf dieser zwei Monate noch in der Schweiz aufhalten haben, ist der Eintritt in die k. k. österreichischen Staaten und der Aufenthalt daselbst untersagt. Nur wenn sie, um in ihr Vaterland zurückzukehren, keinen, oder nur mit großen Un-

serwiçš prin promovisne, nšpere đn ctare de pe-naoçš timšpape eçš nentřz točš dezna, eçšcinisne, leņšdare de vņņz vočš, dimitere din serwiçš, mórte eçš đn op karš aatš modš.

Баумгартнер п. п.

Np. 141.

Ordinъçisnea

ministerielorš de çele interne, de kommerçis mi a astoritçiei çšpreme de poliçis din 17. Iulie 1853, prin care se proibesce, ca codali de meseriari mi lçkrçtorii de fabrice kari se konciderç assemine açelora çš nç merç đn Elveçia.

Đn vçletinçlš imperiale mņņņkçlš XLIV, Nr. 140, eçšpadatš mi trçmieç đn 22. Iulie 1853.

Lçndš đn konciderçisne auitçisnile vçtçmç-tore a le đncodimintelorš de lçkrçtori đn Elveçia đn prinçipa releiioçš, morale mi politicç, mi perikçlele la kari codali de meseriari çntš eçšmi akolo, çø ordinç:

1. Toçl codali de meseriari ç. p. açstriaci mi lçkrçtorii de fabrice kari çø konciderç de açeamš klase nç codali de meseriari, çntš proibitç de a merçe đn Elveçia mi de a mede akolo.

Açesç proibitçisne đneç nç çø na eçtinde la mçrari, petari, riçari din çerelo monarçiei açstriace kari çø đnveçisneçš nemeziatš nç Elveçia, deçš açestia vorš note a çø leçitima nç çø deçš nentřz çntš skonš kvvinivioçš la çntš lokš ançmiš mi nentřz çntš timš determinatš.

2. Çel kari çø aççlš akçm đn Elveçia çntš provokaçl, ka đn terminš de doo lçne din zioa a-çestel ordinçisni, çš çø đntoriç đn ctarele ç. p. açstriace.

3. Toçl aççia kari nç çø vorš çoloci de termiçlš açesta çpre a çø đntoriç, nç vorš vççia viza leççisnel ç. p. de nç çø vorš note leçitima nç arçminte de aççisneçš nentřz açesta, mi çpre a çø đntoriç vorš açea çš çerç permicisne çpecialo dela kvçerçlš ç. p. prin đntrevinirea leççisnel ç. p.

Deciderea açupra atçporš çereri komçete astoritçiei çšpreme de poliçis đn komçellerele kç ministeriçlš çelorš interne.

4. Codali de meseriari mi lçkrçtorii de fabrice çtrçini, kari mi dņņz treçerele açestorš doo lçne vorš mai mede đn Elveçia, vorš fi proibitç de a intra mi de a mede đn ctarele ç. p. açstriace. Nçmai kvçd, çpre a çø đntçrçia đn patria lorš, nç vorš note çš anççre de eçlš dççmš eçš nçmai kç çnece kari, deççiš prin Aççtria, li çø va per-

kiek, az elejőkbe szabott útvonalon, a keresztül-
utazás.

Bach s. k. Baumgartner s. k. Kempen s. k.

142. szám.

Kibocsátványa

a pénzügyminiszteriumnak 1853-diki július
22-diken

kiható minden koronaországra, Dalmátországon kívül,
a répából készült cukortóli fogyasztási adó
meghatározása iránt.

A birodalmi törvénylap XLV. dar. 141. sz. kiada-
tott és szétküldetett augusztus 1-jén 1853.

Ő cs. k. apostoli Felsege 1853-diki július 18-
kán kelt legfelsőbb határozványával legkegyelme-
sebben rendelni méltóztatott, hogy a répából készi-
tett cukortóli fogyasztási adó továbbá és az ezen
készítésre fordított répasulya szerint, és pedig a
fris állapotban földolgozás alá kerülő répáért nyolcz
krajczárjával, s a szárított répáért huszón-
négy krajczárjával szabassék ki és szedessék
be minden bécsi mászától.

Ezen legfelsőbb rendelet 1853-diki szeptember
1-sején lépend hatályba, s általa az 1850-diki sep-
tember 7-dikén kelt pénzügyminiszteri kibocsátvány
(birod. törv. lap CXVIII, 344) határozatai, a 7. §-
ban foglalt díjzabási tételek kivételével, érintet-
lenül maradnak.

Baumgartner, s. k.

143. szám.

Kibocsátványa

a pénzügyminiszteriumnak 1853-diki július
23-ról

kiható a közös vámkapcsolat minden koronaországra,

a vízlecsapolási csövek vámkezelési iránt.

A birodalmi törvénylap XLV. dar. 119. sz. kiada-
tott és szétküldetett augusztus 1-jén 1853.

A kereskedelmi ministeriummal egyetértőleg
elhatározottat, miszerint az agyagból készült víz-
lecsapolási csövek a hozzájuk tartozó foglalttyukkal
együtt, mint a tégláégetések termelékei, a vámke-
zelés tekintetében a téglákkal (a vámjegyzék
86. szak a) bet.) egyenlőknek tekintessenek.

kösten einen anderen Weg als durch Oesterreich
einschlagen können, ist ihnen mit vorgeschriebener
Reiseroute, die Durchreise zu gestatten.

Bach m. p. Baumgartner m. p.
Kempen m. p. 8M2.

Nr. 142.

E r l a ß

des Finanzministeriums vom 22. Juli
1853,

wirksam für sämtliche Kronländer außer Dalmatien,
betreffend die Bestimmung der Ver-
brauchsabgabe von Zucker aus Rüben.

Im Reichsgesetzblatte XLV. Stück No. 141,
ausgegeben und versendet am 1. August 1853.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit
Allerhöchster Entschliessung vom 18. Juli 1853
Allergnädigst anzuordnen geruht, daß die Ver-
brauchs-Abgabe von dem, aus Rüben erzeugten
Zucker noch fernerhin nach den zu dieser Erzeu-
gung verwendeten Rüben, und zwar von den im
frischen Zustande zur Verarbeitung gelangenden
mit acht Kreuzern, und von getrockneten
Rüben mit vierundvierzig Kreuzern für
jeden Wiener Centner bemessen und eingehoben
werde.

Diese Allerhöchste Anordnung hat mit 1.
September 1853 in Kraft zu treten, und es
bleiben durch dieselbe die Bestimmungen des Fi-
nanzministerial-Erlasses vom 7. September 1850
(Reichsgesetzblatt CXVIII, 344), mit Ausnah-
me der im §. 7 enthaltenen Tariffäge, unberührt.

Baumgartner m. p.

Nr. 143.

E r l a ß

des Finanzministeriums vom 23. Juli
1853,

wirksam für alle Kronländer des gemeinschaftlichen Zollver-
bandes,

über die Zollbehandlung der Ent-
wässerungs-Röhren.

Im Reichsgesetzblatte XLV. Stück No. 142,
ausgegeben und versendet am 1. August 1853.

Im Einvernehmen mit dem Handelsministe-
rium hat man beschloffen, thönerne Drainröhren
(Entwässerungs-Röhren) sammt den dazu gehö-
renden Muffen, als ein Erzeugniß der Ziegel-
brennereien, in Absicht auf die Zollbehandlung
den Ziegeln (Abtheilung 86, lit. a) des Zoll-
tarifes) gleichzustellen.

mite ka съ трѣтъ, по лѣнъ вѣдетъ до драмъ пре-
срѣтъ.

Bach m. p. A. Baumgartner m. p.
Kempen m. p.,
x. m. d. c.

Nr. 142.

Декретъ

министеріа де финанъ дин 22. Іуліе,

пентъ тоге переле имперіалъ афаръ де Далмація,
прин каре се детерминъ дароа де консумъ
пентъ сахаръ дин нані.

Ан вѣлетинъ имперіале мѣлннкѣлъ XLV, Nr. 141,
отрадѣ ми трѣмѣ дн 1. Августѣ 1853.

Malectatea Cea ч. p. apostolicъ, prin рескрип-
тълъ сеъ дин 18. Іуліе 1853, а вѣневоитѣ а ордина,
ка дароа де консумъ пентъ сахаръ чо се про-
дъче дин нані съ се демесре ми съ се Іае ми де
акъм днаинте тотѣ дънъ нані дин карі се продъче
ачелъ сахаръ, ми анъме пентъ фѣлкаре кѣтарѣ де
Віена де нані че се аддѣкъ дн старо проспетъ спре
а се прелъкра съ се Іае онтѣ крѣчарі, ми пентъ
кѣтарѣ де нані зскаді патрѣзечі ми патрѣ
крѣчарі.

Ачѣтъ ординъіне днперѣтескъ ва інтра дн
анѣвѣтате къ 1. Септемре 1853, ми нъ се ворѣ
скѣмва принтраца дѣнсъзѣснѣле декретълі ми-
нѣстеріа де финанъ дин 7. Септемре 1850 (съ-
летинъ имперіалъ CXVIII, 344), дерѣтъ нъмал по-
отрѣіае тарѣфал че се кѣспиндѣ дн §. 7.

Baumgartner m. p.

Nr. 143.

Декретъ

министеріа де финанъ дин 23. Іуліе 1853,

пентъ тоге переле имперіалъ дин лѣгѣтра коммънъ пор-
трѣіае,

десре модѣлъ де а трапта оланеле де скрѣтъ
ана дн привѣнда вѣмеі.

Ан вѣлетинъ имперіале мѣлннкѣлъ XLV, Nr. 142,
отрадѣ ми трѣмѣ дн 1. Августѣ 1853.

Ан кодѣделлѣперѣ къ министрѣлъ де коммер-
чѣс с'а афѣлатѣ къ кале а детерміна ка оланеле де
лѣтѣ пентъ скрѣперѣа апѣ днпрѣкъ къ верѣтеле
де днпрѣзнѣтъ че се дѣнъ де дѣнселе, ка продънтѣ
де крѣмѣдѣрѣ, съ се трапте дн привѣнда намеі
асемѣне ка крѣмѣделѣ (дескѣрѣітѣра 86, літ. а)
дин тарѣфа де вѣмъ).

Ezen határozat azon napon lépend hatályba, mellyen a vámhivataloknak az előjáró hatóság által ki fog hirdettetni.

Baumgärtner s. k.

144. szám.

Kibocsátványa

a pénzügyministeriumnak 1853 július 23-ról

kiható minden koronaországokra, a belföldön fizetendő, I fokozat alá eső váltók bélyegkezeléséről, ha azok a kiüzött lejárati időre fizetés végett be nem mutatnának.

A birodalmi törvénylap XLV. dar. 143. sz. kiadott és szétküldetett augusztus 1-jén 1853.

Azon illeték, melly az 1850 februar 9-kén és augusztus 2-kán kelt illetéktörvény által az olly váltokra nézve határozottat, mellyek a belföldön a kibocsátás napja után bizonyos időre fizetendők, a nevezett törvény $1\frac{1}{12}$ dijszabási tételéhez tartozó I jegyzet figyelembe vételével csak ollyannak tekintethetik, melly egy bizonyos időre szabott ki, még pedig 6 hónapra, ha a váltó a belföldön bocsátatot ki, és 12 hónapra, ha annak kibocsátása a külföldön történt.

Ha a váltó az azon kitett lejárati, időre, a mellyre való tekintetnél fogva esik az az I. fokozat alá, fizetés végett be nem mutatattik, hanem a fizetési határidő azon időn túl, mellynek a kifizetett illeték megfelel, hallgatóság meghosszabbittatik, akkor az illetéktörvények $1\frac{1}{12}$ dijszabási tételéhez tartozó I jegyzet képest, azon idő lefolyása után, a mellyre az illeték lefizettetett, és illetőleg 6 hónap lefolyása után, ha a váltó kibocsátása a belföldön, és 12 hónap lefolyása után, ha a váltó kibocsátása a külföldön történt, a váltóra az I. fokozat szerint eső illeték mindég újra lefizetendő, míg a váltószertü igény elévülésének a $1\frac{1}{12}$ dijszabásítétel 2 jegyzetében foglalt feltétele, és annál fogva ezen jegyzet rendeléte nem áll elő.

Ezen kötelezetés teljesítéseért kereskednek azon kívül, a ki az ujlagos illetékfizetéseire kötelezetés beálltával a váltónak birlalója, ugyan annak minden következői, az, a ki a fizetést teljesíti, és minden, a ki az ujlagos illeték kötelezettség beálltakor vagy azután, a váltó alapján valamely jogszzerűleg kötelező cselekvénybe bocsátkozik.

Baumgärtner s. k.

Diese Bestimmung hat mit dem Tage in Wirksamkeit zu treten, an welchem sie den Zollämtern von der vorgesetzten Behörde bekannt gemacht wird.

Baumgärtner m. p.

Nr. 144.

E r l a ß

des Finanzministeriums vom 23. Juli 1853,

wirksam für alle Kronländer,

über die Stempelbehandlung der im Inlande zahlbaren, der Scala I unterliegenden Wechsel, wenn sie zu der festgesetzten Verfallszeit wegen Zahlung nicht präsentirt wurden.

Im Reichsgesetzblatte XLV. Stück No. 143, ausgegeben und versendet am 1. August 1853.

Die Gebühr, welche durch das Gebührengesetz vom 9. Februar und 2. August 1850 für solche Wechsel festgesetzt ist, die im Inlande zu einer bestimmten Zeit nach dem Tage der Ausstellung zahlbar sind, kann mit Rücksicht auf die Anmerkung 1 zu der Tarifpost 113 des genannten Gesetzes nur als eine solche angesehen werden, welche für eine bestimmte Zeit bemessen wurde, und zwar für 6 Monate, wenn der Wechsel im Inlande ausgestellt wurde, und für 12 Monate, wenn dessen Ausstellung im Auslande erfolgt ist.

Wird der Wechsel zu der darin ausgedrückten Verfallszeit, mit Rücksicht auf welche er der Scala I unterliegt, zur Zahlung nicht präsentirt, sondern die Zahlungsfrist über die Zeit, welcher die entrichtete Gebühr entspricht, stillschweigend verlängert, so muß in Gemäßheit der Anmerkung 1 zur Tarifpost 113 der Gebührengesetze nach Ablauf der Zeit, für welche die Gebühr entrichtet wurde, und rückwärts nach Ablauf von je 6 Monaten, wenn die Ausstellung des Wechsels im Auslande, und von je 12 Monaten, wenn dessen Ausstellung im Auslande erfolgt ist, die nach Scala I für den Wechsel entfallende Gebühr immer wieder entrichtet werden, bis die in der Anmerkung 2 der Tarifpost 113 enthaltene Voraussetzung der Verjährung des wechselfähigen Anspruches und daher die Anordnung dieser Anmerkung eintritt.

Für die Erfüllung dieser Verpflichtung haben, nebst demjenigen, welcher beim Eintritte der Verpflichtung zur neuerlichen Gebühren-Entrichtung Inhaber des Wechsels ist, alle Nachmänner desselben, derjenige, welcher die Zahlung leistet, und wer immer bei oder nach dem Eintritte der neuerlichen Gebührenpflicht eine rechtsverbindliche Handlung auf Grundlage des Wechsels vornimmt.

Baumgärtner m. p.

Ачесть дикъсчъзано ва интра дн антибитате дин зиса, дн каре аstopitatea снериоре о ва фаче кн-поскътъ оффицелоръ де вамъ.

Базмгартнер.

Nr. 129.

Декретъ

министеріаі де финанъ дин 23. Іуліе 1853,

pentru toate Țările imperiale,

despre trantarea дн привинга стирмеі а полигелоръ карі се десфака дн лънтрелъ цереі ши сѣлтѣ сѣпѣсе ла скара I, кѣндѣ нѣ се пресѣнтѣ спре а се десфаце ла тинпелѣ статоритѣ де кадѣutate.

Дн вълетинелѣ имперіале тѣрѣнкѣлѣ XLV, Nr. 143, есѣрадѣ ши тѣрѣицѣ дн 1. Августѣ 1853.

Кѣдінга, каре прин леѣа деспре кѣдінге дин 9. Февраріе ши 2. Августѣ 1850, с'а статоритѣ нентрѣ ачеле полига че сѣлтѣ а се десфаце дн цѣрѣ ла зѣлтѣ тинпѣлѣ детерминатѣ дѣнъ зіоа стирпелѣ лорѣ, авѣндѣ дн вед-по днсементроа дѣла поскѣлѣ тарифале 113 аѣлѣ нсмителѣ леѣлѣ, се ва нотѣ коидѣера де атаре нѣмѣлѣ ачѣа, каре с'а демескратѣ нентрѣ зѣлтѣ тинпѣлѣ детерминатѣ, ши нѣмѣо нентрѣ 6 лѣне, кѣндѣ полига се ва фѣ емісѣ дн цѣрѣ, ши нентрѣ 12 лѣне кѣндѣ се ва фѣ емісѣ дн цѣрѣ стѣрѣнѣ.

Дѣарѣ полига нѣ се ва пресѣнтѣ спре а се солѣи ла тинпелѣ детерминатѣ де кадѣutate, дн привинга кѣрѣа се е сѣпѣсѣ ла скара I, чѣ терминелѣ де солѣвѣсно се ва пролѣнѣи не тѣкѣте пѣкто тинпелѣ нентрѣ карѣ с'а рѣсѣнѣѣ кѣдінга, атѣнѣлѣ дн конформитѣоа днсементроа і дѣла поскѣлѣ тарифале 113/32 аѣлѣ леѣлѣ деспре кѣдінге, дѣнъ тѣрѣчѣроа тинпелѣлѣ нентрѣ карѣ с'а рѣсѣнѣѣ кѣдінга, ши рѣсѣнѣѣсе дѣнъ тѣрѣчѣроа де фѣлкарѣ 6 лѣне, кѣндѣ полига се ва фѣ емісѣ дн лънтрелѣлѣ цереі, ши де фѣлкарѣ 12 лѣне кѣндѣ се ва фѣ емісѣ дн цѣрѣ стѣрѣнѣ, се ва рѣсѣнѣѣоа коидѣінга че се кѣвѣѣне нентрѣ полигѣ дѣарѣ скара I. тодѣсна, пѣлѣ ла прѣскрѣпѣѣѣоа дрѣнтѣлѣлѣ де полигѣ прѣвѣзѣтѣ прин обсерѣѣѣѣоа 2 а поскѣлѣ тарифале 113/32 кѣндѣ се ва аѣлѣкѣ ши дѣсчѣѣѣѣоа дин нота ачѣста.

Нентрѣ днѣлѣнѣроа ачѣстѣлѣ дндеторѣлѣ, не лѣнѣрѣ ачѣла карѣ ва фѣ пропрѣѣтарѣ аѣлѣ полигѣлѣ ла интра-роа дндеторѣлѣ де а рѣсѣнѣѣоа кѣдінгѣла дин нѣлѣ, ворѣ фѣ рѣсѣнѣѣѣторѣлѣ ши тодѣ сѣкѣчѣсѣорѣлѣ лѣлѣ, ачѣла карѣ десфаце полига, ши вер карѣ ва днтрѣнпѣнде чѣва облѣгѣлорѣ не темѣлѣлѣ полигѣлѣ ла сѣлѣ дѣнѣлѣ кадѣлѣлѣ дндеторѣлѣ де а рѣсѣнѣѣоа коидѣінга дин нѣлѣ.

Базмгартнер m. p.

Rendelete

a belügyministeriumnak 1853-diki július
25-ről

kiható Erdélyre, az általános polgári törvénykönyv életbe
léptének időpontjától fogva,
az érvényes zsidóházasság kötéséhez meg-
kivántató politikai engedély iránt

A birodalmi törvénylap XLV. dar. 144. sz. kiada-
tott és szétküldetett augusztus 1-jén 1853.

Hogy az általános polgári törvénykönyv 124
§-ának alkalmazásában semmi kétségnek helye ne
legyen, a belügyministerium, az ezen szakasz szen-
tesítése végett főnálló rendszabályokra, ugymint az
által. polg. törvénykönyv 129 és 130 §-aira, az
1827 januar 13-kán kelt udvari rendelvényre (igazs.
törvénygyűjtemény 2250 sz.) és az 1852-diki ma-
jus 27-dikén kelt büntető törvénykönyv 507 §-ra
utalva, rendelendőnek találja, hogy az által. polg.
törvénykönyv 124 §-ában az érvényes zsidóházas-
ság kötésének kellekeül előszabott engedély, míg
az új politikai szervezet által e végre hivatott ha-
tóságok életbe lépnek, azon cs. k. kerületi ha-
tóságnál eszközendő ki, mellynek körében azon
község fekszik, mellyhez a völegény tartozik.

Az e körül megtartandó eljárásra nézve az e
részbeni viszonyok végleges szabályozásáig követ-
kező ideiglenes határozatok tüzetnek ki sinórmér-
tékül:

1. A politikai házassági engedély csak akkor
adandó meg:

- a) ha az egybekelést szorgalmazók olly va-
gyonnak vagy szabados élelmi ágnak bir-
tokát mutatják ki, melly a család eltartá-
sát biztosítja;
- b) ha a völegény életének 24-dik, a menyasz-
szony pedig 18-dik évét meghaladta, s
- c) ha a jegyesek jó és éreynes magokvisele-
tét a rabbi és a községelöljárónak bizo-
nyítványával igazolják.

2. A b) alatt kitűzött feltételtől csak különös
figyelmet érdemlő okokból, s a völegényt illetőleg
csupán akkor lehet kivételt tenni, ha ez a kato-
naskodási kötelesség alól törvényesen fel van ment-
ve, vagy attól magát a kiszabott díj lefizetése ál-
tal mentesítette, vagy ha valamely fölavató bizott-
mány által katonai szolgálatra örökre alkalmatlan-
nak találtatott.

3. A politikai házassági engedély megadása
előtt azon helyközség előjárója melyhez a völe-
gény tartozik, meghallgatandó.

4. Ha a politikai házassági engedély megta-

Verordnung

des Ministeriums des Innern vom
25. Juli 1853,

giltig für Siebenbürgen vom Zeitpunkte der Wirksamkeit des
allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches,
über den zur Schließung einer giltigen
Juden-Ehe erforderlichen politi-
schen Consens.

Im Reichsgesetzblatte XLV. Stück No. 144,
ausgegeben und versendet am 1. August 1853.

Um der Anwendung des §. 124 des allge-
meinen bürgerlichen Gesetzbuches keinem Zweifel
Raum zu geben, findet das Ministerium des In-
nern unter Hinweisung auf die zur Sanction
dieses Paragraphes bestehenden Vorschriften, näm-
lich auf die §§. 129 und 130 des allgemeinen
bürgerlichen Gesetzbuches, auf das Hofdecret vom
13. Januar 1827, §. 2250, der Justiz-Gesetz-
sammlung und auf den §. 507 des Strafgesetzes
vom 27. Mai 1852 zu verordnen, daß die im
§. 124 des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches
als Erforderniß zur Schließung einer giltigen
Juden-Ehe vorgeschriebene Bewilligung, bis die
hierzu durch den neuen politischen Organismus
berufenen Behörden ins Leben getreten sein wer-
den, bei der k. k. Districtsbehörde zu erwirken
ist, in deren Bereiche sich die Gemeinde befindet,
welcher der Bräutigam angehört.

Bezüglich des hierbei zu beobachtenden Ver-
fahrens werden bis zur definitiven Regelung der
dießfälligen Verhältnisse folgende provisorische
Bestimmungen als Richtschnur vorgezeichnet:

1. Der politische Eheconsens ist nur dann
zu erteilen:

- a) wenn die Eheverber den Besitz eines den
Unterhalt einer Familie sichernden Vermö-
gens oder eines solchen erlaubten Nah-
rungszweiges nachweisen;
- b) wenn der Bräutigam das vierundzwanzig-
ste und die Braut das achtzehnte Lebens-
jahr zurückgelegt haben, und
- c) wenn sich die Brautleute über ihr gutes
sittliches Betragen mit einem Zeugnisse des
Rabbiners und des Vorstehers der Orts-
gemeinde ausweisen.

2. Von der sub b) vorgeschriebenen Be-
dingung kann nur aus besonders rücksichtswür-
digen Gründen, und bezüglich des Bräutigams
nur dann eine Ausnahme gemacht werden, wenn
derselbe von der Militärpflicht gesetzlich befreit
ist, oder durch Ertrag der vorgeschriebenen Taxe
sich hiervon befreit hat, oder wenn er von einer
Affentirungs-Commission als zum Militärdienste
für immer untauglich befunden worden ist.

3. Vor Ertheilung des politischen Ehecon-
senses ist der Vorsteher der Ortsgemeinde, wel-
cher der Bräutigam angehört, zu vernehmen.

4. Wird der politische Eheconsens verwei-

Ordinţciunea

ministrului de cere interne din 25. Iulie
1853,

pentru Ardeală dela epoca de când intră în activitate co-
dicesul civil românesc,

despre permisiunea politică ce se cere pen-
tru încheierea unei căsătorii evreieşti valide.

Am înletinţat imperialele măsuri în XLV, Nr. 144,
estradată în numărul din 1. August 1853.

Cu adevărat toată amănunţimea aplică
art. 124 din codicesul civil românesc, mini-
sterului de cere interne; provocând la normalitate
ce este spre confirmarea acestor paragrafe, a-
dăru la §§. 129 şi 130 din codicesul civil rō-
mânesc, la decretul azlăc din 13. Ianuarie 1827,
Nr. 2250 din velleperea de legea justiţiei, şi
la §. 507 ală codicesul penal din 27. Mai 1852,
a afălată că nale a ordina, că permisiunea pre-
scrieă din §. 124 ală codicesul civil rōmânesc ce
se cere spre încheierea unei căsătorii evreieşti
valide, pînă la intrarea în activitate a astorită-
ţilor destinate prin noalele organică politică, ce
va cere dela astoritarea c. r. de dictăntă, şi ală
art. 124 în principă ce afăla comunitatea de care
ce vine mirele.

Am privindă pročesul ce e a se observa
într'acesta pînă la reţzarea definitivă a refe-
rinţelor de specia acesta voră ceră de reţz
şmătorole dicăscăntă:

1. permisiunea politică de căsătorie ce va da
numai atşnă:

- a) cândă negitorul voră comprova că posedă o
avere care assecărtă înţreţinămăntă şi
familie, că şi că şă ramă de nătrăimăntă
permisă accemine de cărtă;
- b) cândă mirele va fi amănită doezovă şi na-
tră ană şi mireca ontăncăreze, şi
- c) cândă mirele accăntă vāneţ nortări morale a
loră ce voră legitima că şă atăctă ală
păvinăntă şi ală anticălele komunale.

2. Dela kondiţiunea prescrieă sub b) ce va
notă face ecvenăntă numai din motive speciale
demne de ată şi în conciderăţiune, şi anşme şi
privindă mirele şi numai atşnă, cândă va fi cārtă
dăru lege de cerăscăntă miăitare, că şi cândă ce va
fi cārtă de acesta prin dăntănepea tanceţ prescrie,
op cândă komunăntă de accemăntă ală va fi
afălată că nentă totădeasă nă e vāntă nentă
cerăscăntă miăitare.

3. Anainte de a se da permisiunea politică
nentă căsătorie, ce va ecămina anticălele komun-
ăntăntă de care ce vine mirele.

4. Dăru ce va denera permisiunea politică

gadtatik, a házasságot szorgalmazóknak a folyamodás kiszabott útja nyitva áll.

Ha a kerületi hatóság a házassági engedélyt az eleve meghallgatott helyközség előjáró nyilatkozása ellen megadandónak találja, ugy ez eleve arról olly hozzáadással értesítendő, hogy ha folyamodványát a kézbesítés napjától számítandó tizen-négy nap alatt be nem nyújtáná a politikai házassági engedély mint jogerejű a házasságot szorgalmazóknak kézbesíttetni fog.

Ha a hatóságnak a politikai házassági engedély megadása iránt semmi nehézsége nincs, és ha a helység előjárója abbai beegyezését nyilvánította, az engedély azonnal kézbesítendő, s arról a helyközség előjárója értesítendő. Melly utóbbinak folyamodási joga ez esetben ki van zárva.

Bach s. k.

146. szám.

Rendelete

a pénzügyminisztériumnak 1853-diki július 26-ról mellyel azon eljárás szabatik ki, mellynek megtartása mellett az 1850-diki december 31-kén kelt ausztriai-szász szerződvény 92. cikke által a Bodenbachon keresztüli vaspálya-forgalomban a kiviteli és átviteli küldemények kilépésénél követendő vám eljárásra nézve engedett könnyebbség 1853-diki september elsején hatályba léptetendő.

A birodalmi törvénylap XLV. dar. 145 sz. kiadott és szétküldetett augusztus 1-jén 1853.

Az 1750-diki december 31-kén kelt ausztriai-szász szerződvény (1851. évi birod. törv. lap, 269 lap) 92. §-ra vonatkozólag, — melly által már általában megengedett, hogy azon kiviteli és átviteli árukra nézve, mellyek valamely a vaspálya mellett fekvő vámhivatal általi elintéztetésük után a cseh-szász vaspályán az ugyanazon szerződvény 86. §-nak határozatai szerint alkatott vaspályai rakszekereken Bodenbachon keresztül külföldre szállítatnak, a bodenbachi fővámhivatal csupán a be-mondó helynek a kiviteli végetti hivatalos működését teljesítse, — és az 1853-diki augusztus elsején hatályba lépendő vám eljárás tekintetbe vételével elhatározzatik, hogy az illyes áruknak a vámvonalon keresztüli kilépésére nézve kiszabott vám eljárás a bodenbachi fővámhivatalnál elmaradhat, ha következő rendeletek megtartatnak.

gert, so steht den Eheverbern der Recurs im vorgeschriebenen Instanzenzuge offen.

Findet die Districtsbehörde den politischen Eheconsens gegen die Erklärung des vorläufig einvernommenen Gemeinde-Vorsteher's zu ertheilen; so ist dieß vorerst demselben mit dem Beisage bekannt zu machen, daß, wenn er binnen vierzehn Tagen, vom Tage der Zustellung an gerechnet, den Recurs nicht eingebracht haben sollte, der politische Eheconsens als rechtskräftig den Eheverbern zugestellt werden würde.

Trägt die Behörde an der Ertheilung des politischen Eheconsens kein Bedenken und hat der Ortsgemeinde-Vorsteher seine Bestimmung hierzu erklärt, so ist der Consens ohne weiters zuzustellen, und der Ortsgemeinde-Vorsteher hiervon zu verständigen. Ein Recurs des Letzteren ist in diesem Falle ausgeschlossen.

Bach m. p.

Nr. 146.

Verordnung

des Finanzministeriums vom 26. Juli 1853, womit das Verfahren vorgezeichnet wird, gegen dessen Beobachtung die mit dem Artikel 92 der österreichisch-sächsischen Uebereinkunft vom 31. December 1850 für das Zollverfahren beim Austritte von Ausfuhr- und Durchfuhrsendungen im Eisenbahnverkehre über Bodenbach zugestandene Erleichterung mit erstem September 1853 in Wirksamkeit zu treten hat.

Im Reichsgesetzblatte XLV. Stück No. 145, ausgegeben und versendet am 1. August 1853.

Mit Beziehung auf den Artikel 92 der österreichisch-sächsischen Uebereinkunft vom 31. December 1850 (Reichsgesetzblatt vom Jahre 1851, Seite 269), womit bereits im Allgemeinen zugestanden wurde, daß bezüglich jener Ausfuhr- und Durchfuhrsgüter, welche nach vorausgegangener Abfertigung von Seite eines an der Eisenbahn gelegenen Zollamtes, mittelst der böhmisch-sächsischen Eisenbahn auf den nach den Bestimmungen des §. 86 derselben Uebereinkunft eingerichteten Eisenbahn-Frachtwägen über Bodenbach in das Ausland versendet werden, das Hauptzollamt in Bodenbach bloß die Amtshandlung eines Ansagepostens für den Austritt vorzunehmen habe, und mit Berücksichtigung des mit erstem August 1853 in Wirksamkeit tretenden Zollverfahrens wird bestimmt, daß das für den Austritt solcher Waaren über die Zoll-Linie vorgeschriebene Zollverfahren bei dem Hauptzollamte in Bodenbach unterbleiben dürfe, wenn folgende Anordnungen beobachtet werden.

mentre къ съторъ, нецитораторъ де съ дескисъ дръ-мъкъ де а рекъре ла форъри маъ днаате дънъ модъкъ прескрибъ.

Déx astopitatea de dicirintă va affla къ каде де а да пермисіонеа политикъ mentre къ съторъ дн-контра декъръчиснеі антицелъі коммънале каре с'а есaminată маі днаате, атъчл ачѣта 'i се ва фаче лсі къпоскръ маі днаате къ ачелъ адаскъ, къ де нъ ва аддъче рекърсъкъ дн терминъ де патреспрезоче зиле коммътате дн зіоа дн каре 'i се ва днмъкъма днкъпосчіндареа, се ва да нецитораторъ пермисіонеа политикъ къ potere de леце.

Déx astopitatea нъ ва аффа нче о недикъ де а да пермисіонеа политикъ ші декъ антицелъе коммънале ва декіара къ се днвоісече ла ачѣта, атъчл се ва да пермисіонеа фъръ алъ прочесър, ші се ва днкъпосчінда дескре ачѣта антицелъе коммънале. Рекърсъкъ ачѣстл дн зрмъ дн къскъкъ ачѣта нъ ва авѣ локъ.

Bach m. p.

Nr. 146.

Ordinancyne

minicetirintă de finanțe din 26. Iulie 1853, prin care се фаче къпоскръ прочесъра, каре декъ се ва обсерва ва інтра дн анти-витате къ 1. Септембре 1853 шиторареа стипулатъ prin artikulă 92 алъ днвоісел асцро-сасониче дн 31. Децембре 1850 mentre прочесъра въмале ла емпіоа еспедіішнлоръ де мерчл де еспортъ ші трансітъ по кадеа феракатъ несте Bodenbach.

Дн вълетінкъ імперіале мѣкъкъкъкъ XLV Nr. 145, естратѣ ші тръмисъ дн 1. Августѣ 1853.

Авъндѣ дн ведере артикулă 92 алъ днвоісел асцро-сасониче дн 31. Децембре 1850 (къ. имп. дн анкъ 1851, паціна 269), prin care с'а стипулатъ несте тотъ, ка дн прісінда ачелоръ вьсрл де еспортъ ші трансітъ, карл, дънъ че лі с'а фъркъ еспедіішнеа маі днаате дн мартеа знл офіціл де вамъ амшелатъ ла кадеа феракатъ се тръмисъ несте Bodenbach дн стрпінлате по кадеа феракатъ асцро-сасоникъ дн тръспреле де днкъркътрпе а ле кълел феракате фъркъ дънъ діенскаснліе §. 86 а ле ачелел днвоісл, офіцілă прінсіпале де вамъ дн Bodenbach съ фъръ mentre емпіе нъмал лъкра-реа офіціале а знл микѣ де свісаре, ші авъндѣ дн консідеръчисне прочесъра де вамъ че е съ інтре дн антивитате къ 1. Августѣ 1853 се діенсне, въ прочесъра де вамъ прескрибъ mentre емпіеа атроръ мерчл несте лініа де вамъ нѣте съ се ом-мітъ ла офіцілă прінсіпале де вамъ дн Boden-bach, декъ се воръ обсерва зрмътореле ordinarănt.

1. Az elküldés helyéni eljárás.

§ 1.

Olly kiviteli s átviteli küldemények, mellyek a cseh-szász vaspályán a határon túl szállítandók, a nélkül, hogy a bodenbachi fővámbivatalnál, a vámvonalon keresztüli kilépésre nézve előszabott vámeljárást alá vettetének, ezen eljárásnak az 1850-diki december 31-kén kelt szerződvény 92. cikkje szerint már a bécsi, pesti, pozsoni, brünni, olmützi vagy prágai fővámbivatalok valamelyikénél alávetendők.

§ 2.

Az említett hivatalok mindegyike köteles a kérdéses áruk kilépésére nézve előszabott hivatalos működéseket, tehát a körülményekhez képest a külső meg szemlélet s a részletes belső megvizsgálást megtenni, s az illető kiadványozásokat és hivatalos elismeréseket akkép teljesíteni, mint azt a fönálló törvények és szabályok azon kilépési hivatalokra nézve rendelik, mellyek előtt még egy bemondó hely van a vámvonalon fölállva.

Ezután az áru, ha a fővámbivatal nem a pályaudvarban létezik, főzár alatt és hivatalos kíséret mellett a pályaudvarba szállítatik.

§ 3.

A pályaudvarban legelőbb a hivatalos zár, melly még egyik vagy másik árutartályon létezik, levétezik, s ezután az áruk hivatalos fölügyelet alatt az 1850-diki december 31-dikén kelt szerződvény 86. §-nak határozatai szerint készített vaspályai rakszekereken, és pedig az átviteli áruk, valamint azon kiviteli áruk, mellyeknek a határoni kilépése kimutatandó, más kiviteli áruktól elkülönítve szállítandók, s végre mindegyik szekér vagy szekérosztály főzár alá teendő.

§ 4.

A főzár rátétele után a vámbivatal, a vaspályai igazgatóság által két példányban átadandó rakományjegyzék alapján, mellyen az ahhoz tartozó vámbivatali kiadványok (kísérőjegyek vagy bevalási jegyek) elősorolandók, bemondási jegy mellett az egész szállitmányt a bodenbachi fővámbivatalhoz utasítja, a küldeményhez tartozó vámbivatali kiadványokat visszatartja, s a vonat vezetőjének az egyik rakományjegyzéket nyiltan, a másikat a bemondási jeggyel s az áruzárhoz való kulcsokkal együtt lepecsételt borítékban, vagy az arra rendelt zárt táskában, átadja.

1. Verfahren im Orte der Versendung.

§ 1.

Ausfuhr- und Durchfuhrsendungen, welche mittelst der böhmisch-sächsischen Eisenbahn über die Gränze befördert werden sollen, ohne bei dem Hauptzollamte in Bodenbach, dem für den Austritt über die Zoll-Linie vorgeschriebenen Zollverfahren unterzogen zu werden, sind diesem Verfahren nach Artikel 92 der Uebereinkunft vom 31. December 1850 schon bei einem der Hauptzollämter zu Wien, Pesth, Preßburg, Brünn, Olmütz oder Prag zu unterziehen.

§ 2.

Jedes der genannten Aemter hat die für den Austritt der fraglichen Waaren vorgeschriebenen Amtshandlungen, also nach Umständen die äußere Beschäftigung und die theilweise innere Untersuchung zu pflegen, und die betreffenden Ausfertigungen und amtlichen Bestätigungen in der Art vorzunehmen, wie es die bestehenden Gesetze und Vorschriften für diejenigen Austrittsämter vorseichnen, vor denen noch ein Ansageposten an der Zoll-Linie aufgestellt ist.

Hierauf wird die Waare, falls sich das Hauptzollamt nicht im Bahnhofe befindet, unter Raumverschluß und unter amtlicher Begleitung in den Bahnhof geleitet.

§ 3.

Im Bahnhofe wird zuerst der amtliche Verschluß, der sich noch an einem oder dem andern Waarenbehältnisse befinden sollte, abgenommen, und hierauf werden die Waaren unter amtlicher Aufsicht auf den nach den Bestimmungen des §. 86 der Uebereinkunft vom 31. December 1850 eingerichteten Eisenbahn-Frachtwägen, und zwar die Durchfuhrwaaren, sowie jene Ausfuhrwaaren, deren Austritt über die Gränze erwiesen werden muß, abgefordert von anderen Ausfuhrwaaren verladen, und endlich jeder einzelne Wagen oder die Wagenabtheilung unter Raumverschluß gelegt.

§ 4.

Nach Anlegung des Raumverschlusses weist das Zollamt auf Grundlage der von der Eisenbahnverwaltung in doppelter Ausfertigung zu übergebenden Ladungsliste, auf welcher die dazu gehörigen zollamtlichen Ausfertigungen (Begleitscheine oder Declarationscheine) anzuführen sind, mittelst Ansagescheines die gesammte Waaren-Sendung an das Hauptzollamt in Bodenbach an, hält die zur Sendung gehörigen zollamtlichen Ausfertigungen zurück, und übergibt dem Führer des Zuges die eine Ladungsliste offen, die andere sammt dem Ansagescheine und dem Schlüssel zum Waarenverschlusse unter versiegeltem Umschlage oder in der dazu bestimmten versperren Tasche.

1. Прочесъра на локълъ тръмитерел.

§ 1.

Спедитивнале де мерци де еспортъ ми де транзитъ, напри снтъ а се тръмите несте конфиниа на какава ферекатъ возмо-сасоникъ, фъръ а се съизне ла оффициалъ принципале де ватъ дин Боденбахъ ла прочесъра прескрипъ понтръ емпреа несте линиа де ватъ, дъкъ артикулъ 92 алъ адовоирел дин 31, Децембре 1850, се воръ съизне ла прочесъра ачеста ла зпълъ дин оффициале принципале де ватъ дин Виена, Песта, Посонъ, Брѣнн, Оломъцъ сѣъ Прага.

§ 2.

Фѣкаре дин оффициале немите ва днтрепинде прочесъра оффициале прескрипъ понтръ емпреа мерцилоръ де напри есте воръа, прин зрмаре ле ва вѣсита не дин афаръ ми дн нарте не дин азнтръ, ми ва фаче спедитивнале ресентиво ми адеверипале оффициалъ дн модълъ днсемнатъ прин лериле ми нормативале че ксѣъ понтръ ачале оффицие де емпре, днаитеа кърора маѣ е ашшекатъ ла линиа де ватъ зпъ никетъ де авѣсаре.

Дъкъ ачеста, дъкъ оффициалъ принципале де ватъ не се ва афѣла дн къртеа кълел ферекате, се ва адъаче мерцеа дн къртеа кълел ферекате днксиндесе снацълъ дн наре се афѣлъ ми дъндъисе о еспортъ оффициале.

§ 3.

Дн къртеа кълел ферекате се ва лъа маѣ днтелъ сициалъ оффициале наре с'аръ маѣ афѣла днкъ ла зпълъ сѣъ ла алъ днкъзѣмантъ де мерци, дъкъ ачеста сѣъ инспеционе оффициале се воръ днкърка мерциле дн тръсреле де днкъркатъ а ле кълел ферекате напри снтъ фъръте дъкъ дѣнзсочѣнѣла §. 86 алъ адовоирел дин 31. Децембре 1850, ми анзме мерциле де транзитъ, прензъ ми ачеле мерци де еспортъ акърора емпре несте конфиниа ва фѣ а се компроза, се воръ днкърка сепаратъ де алте мерци де еспортъ, ми не зрмъ фѣкаре тръсъръ дѣтинсъ сѣъ десърѣпѣре де тръсъръ се ва изне сѣъ днкъзѣтъръ де снацъ.

§ 4.

Дъкъ днкъзѣреа снацълъ дн наре се афѣлъ мерциле, оффициалъ де ватъ, не темелъкъ лѣтел де днкъркѣтъръ че е а се да дѣла администрѣчѣнеа кълел ферекате дн дое есемпларе не напри се воръ коммемора вѣлетеле оффициалъ де ватъ че се цѣнъ де дънселе (вѣлетеле де днсопѣре сѣъ де десѣтрѣвѣне), ва ассемна прин вѣлетъкъ де авѣсаре тотъ спедитивнеа де мерци ла оффициалъ принципале де ватъ дин Боденбах, ва реѣинѣ вѣлетеле оффициалъ де ватъ че се цѣнъ де спедитивне, ми ва да кондъкѣторълъ тръсрелоръ о лѣцъ де днкъркѣтъръ десѣкѣъ, сар не чеалатъ днтрепнъ къ вѣлетъкъ де авѣсаре ми къ кѣзѣа дѣла днкъзѣторѣа мерцилоръ сѣъ копертъ сициалъ сѣъ дн траѣкта днкъзѣтъръ дѣтинатъ понтръ ачестъ екоуъ.

2. A bodenbachi fővámhivatal eljárása.

5. §.

A bodenbachi fővámhivatal köteles a vonat megérkezése után a bemondási jegyet a rakományjegyzékekkel együtt átvenni azoknak a szekerek számával és megjelölésével összhangzásától, továbbá a szekerekre tett főzár sértetlen állapotáról meggyőződni, ezen zárt fölnyitni, és ha a rakomány megvizsgálására alapos ok nem létezik, azt a pályagazgatósággal egyetértőleg a szász királyi vámhivataloknak átadni.

Mig ez megtörténhetik, a szekér és rakomány hivatalos fölügyelet alatt tartandó.

Ügyelni kell arra, hogy azon szekerek, melyekben illy nemű áruk szállítatnak mindég hivatalos kíséret mellett boocsáttassanak át a határon.

6. §.

A bodenbachi fővámhivatal köteles, és pedig az 1850-diki december 31-dikén kelt szerződvény 84. cikkének tekintetbe vételével, az ottani szász királyi fővámhivattal közösen, a valóban megtörtént kilépést a rakományjegyzék mindkét példányán elismérni, s a rakományjegyzéknek ezen elismeréssel ellátott egyik példányát, a bemondási jegy odacsatllása mellett, a bemondási jegyet kiadott bel-földi vámhivatalnak megküldeni.

7. §.

Azon vámhivatal, mellyhez ezen megerősített rakományjegyzék és a bemondási jegy küldetik, köteles azokat a bemondási jegy-lajstromhoz tárogatványkép mellékelni, annakutánna a bemondási jegy-lajstrom alapján, s annak tételére hivatkozva, a visszatartott hivatalos kiadványokon (kísérő jegyeken vagy bevallási jegyeken) és elismervényeken az előszabott kiegészítéseket megtenni, s az átviteli küldeményekről továbbá az olly kiviteli küldeményekről, mellyeknek kilépése a fél által bebizonyítandó, az elismervényeket a feleknek csak ezután szolgáltatni ki.

Baumgartner, s. k.

147. szám.

Kibocsátványa

a pénzügyministeriumnak 1853-diki julius 18-ról,

minden országos pénzügyigazgatóságokhoz, adóigazgatóságokhoz és a krakkói kormányjárás országos elnökségéhez,

melly által a pénzügyministerium alatt álló álladalmi főpénztárak-, országos főpénztá-

2. Verfahren des Hauptzollamtes Bodenbach.

§. 5.

Das Hauptzollamt in Bodenbach hat nach dem Einlangen des Zuges den Ansageschein sammt Ladungslisten zu übernehmen, von deren Uebereinstimmung mit der Anzahl und Bezeichnung der Wagen, dann von der Unverlettheit des Raumverschlusses der letzteren sich zu überzeugen, diesen Verschluss zu öffnen, und wenn ein gegründeter Anlaß zur Untersuchung der Ladung nicht vorhanden ist, dieselbe im Einvernehmen mit der Bahnverwaltung dem königlich-sächsischen Zollbeamten zu übergeben.

Bis dieses geschehen kann, sind Wagen und Ladung unter amtlicher Aufsicht zu halten.

Es ist darauf zu sehen, daß die Wagen, in denen Waaren dieser Art verladen sind, stets unter amtlicher Begleitung über die Gränze entlassen werden.

§. 6.

Das Hauptzollamt in Bodenbach hat, und zwar mit Rücksicht auf den Artikel 84 der Uebereinkunft vom 31. December 1850 gemeinschaftlich mit dem dortigen königlich-sächsischen Hauptzollamte den wirklich geschehenen Austritt auf beiden Exemplaren der Ladungsliste zu bestätigen, und ein mit dieser Bestätigung versehenes Exemplar der Ladungsliste, unter Anschluß des Ansagescheines, dem innerländigen Zollamte, welches den Ansageschein ausfertigte, zuzusenden.

§. 7.

Das Zollamt, welchem diese bestätigte Ladungsliste und der Ansageschein zugesendet wird, hat dieselbe dem Ansageschein-Register als Beleg beizuschließen, dann auf Grund und mit Berufung der Post des Ansageschein-Registers auf den zurückbehaltenen amtlichen Ausfertigungen (Begleitscheinen oder Declarationscheinen) und Bestätigungen die vorgeschriebenen Ergänzungen vorzunehmen und jetzt erst die Bestätigungen über die Durchfuhrsendungen, dann über solche Ausfuhrsgüter, deren Austritt von der Partei ausgewiesen werden muß, den Parteien auszuhändigen.

Baumgartner m. p.

No. 147.

Er laß

des Finanzministeriums vom 18. Juli 1853,

an sämtliche Finanz-Landesdirectionen, Steuerdirectionen und an das Landespräsidium des Reichsregierungs-Bezirks,

wodurch mehrere Bestimmungen über die Abhaltung der Cassenprüfungen

II. Прочесра офіціалні принципале де вамъ дин Боденбах.

§. 5.

Офіціалъ принципале де вамъ дин Боденбах дънъ cocipea тpъсpелopъ, ва ссочене вилетлхъ де ависаре динпрезпъ къ ллетеле де днкpкpкптpъ, сс ва конвинге десуре консонанца ачестора къ пемepлхъ ми дензипеа тpъсpелopъ ми десуре певътемареа днкпсpеі снзлхлхл ачестopъ дин зpмъ, ва десидо днкпсpа ачестл, ми до нз ва фі вер зпъ motiвъ днтeмoіaтъ сpе а vicila днкpкpкптpа, дн кодпгеллeрe къ адmіnіcтpычлeнeа кълeі фepекaтe o ва тpъдa оффіціаллзі pеуссіхъ сaсoнікъ де вамъ.

Пънъ сс ва нотé фаче ачeаcлa, тpъсpа ми днкpкpкптpа сс вopъ дeдпнó сзві іncпeдпчлeнe оффіціалe.

Сс ва днрппі, на тpъсpелe, дн кapі сзвіхъ днкpкpкптe мepчл де сepіа ачeсlа сз сс тpъкъ пeстe консінъ totідеаcна сзвіхъ днeдпpе оффіціалe.

§. 6.

Авзндъ дн вeдepo apт. 84 алъ днвоіpел дин 31. Дeчeмepo 1850, оффіціалъ принципале де вамъ дин Боденбах днпрезпъ къ оффіціалъ принципале де вамъ pеуссіхъ сaсoнікъ де сколo, вopъ адевері по змандoo ссeмпларeлo ллетeі де днкpкpкптpъ къ с'а еффeнтлaтъ сmіpca, ми зпъ ссeмпларъ де ллетeі де днкpкpкптpъ пpовeзaтъ къ ачeстъ адеверіpе длъ вopъ тpъмтe динпрезпъ къ вилетлхъ де ависаре лa оффіціалъ де вамъ дин лъснpлхъ цepof, кepo а емісъ ачeлъ вилетъ де ависарo.

§. 7.

Оффіціалъ де вамъ, кpкп і co тpъмтe адеверітъ ллетeі де днкpкpкптpъ ми вилетлхъ де ависаре, лe ва аллътpа лa pеуссіхъ вилетeлopъ де ависаре ка докпмъаітъ, аноі по темeіcлъ ми къ пpовокарe лa пoстлхъ pоуссіхлхл вилетeлopъ де ависаре, ва днпpеппндe днтpепппло пpесcpісo лa вилетeлe оффіціал (вилетeлo де днeдпpе ми до дeкпpъчлeнe) ми лa адеверіpілo pегпнстe, ми тoкмaі аксm ва днтмъанъ птpпцлopъ адеверіpілo десуре еспeдпчлeнeіe де тpасeітъ, аноі десуре ачeлe къспpі де еспopітъ, а къpopа ешпpе apе пapтeа сз o компpовeзe.

Баумгартнеръ m. n.

Np. 147.

Декретълхъ

министepіалл де фнанцъ дин 18. Іуліа 1853,

къпpе totе дпeнтopатeлe де фнанце а лe пeрeлopъ, дпeнтopатeлe де контpпзпчлeнe ми кптpъ пpecedнтeлe рзсepамънталл пpовпнчлeлe алъ гпнстлалл Кpакoвпчл,

пpпн кapе сс opдпнъ маі мхaтe дпeпaсeчлeнл аспpа есaмпнeлopъ де кaccъ, чe сзвіхъ дн-

rak- és gyűjtő pénztáraknál alkalmaztatásukért folyamodókra nézve a pénztárügyi vizsgálatok tartása iránt több határozatok rendeltetnek.

A birodalmi törvénylap XLVI. dar. 146. sz. kiadott és szétküldött augusztus 3-kán 1853.

Az 1852. december 26-kán 19,176 F. M. sz. alatt minden országos pénzügyigazgatóságokhoz intézett pénzügyministeri kibocsátvánnyal kijelentett, hogy mindaddig, míg a pénztári szolgálatrai kellek iránt új általános szabály nem fog kibocsátatni, a pénzügyministerium alatt álló álladalmi főpénztárak-, országos főpénztárak- és gyűjtőpénztáraknál hivatalokért folyamodók által — a mennyiben ez utóbbiak a gyakorló jövedék- és adóhivatalokkal össze nem kötve, és annál fogva az ezen hivataloknál alkalmaztatásokra nézve érvényes szabályok alá nem esnek — az álladalmi számtanbéli vizsgálaton kívül az 1819 július 10-kén kelt legfelsőbb határozvány és ennek nyomán az egykori átalanos udvari kamara által 1819 szeptember 3-kán és december 17-kén 37,344—1366 és 52,895—1927 sz.*) alatt kibocsátott határozatok következtében behozott pénztárügyi vizsgálatok, az ezen kibocsátványokban elrendelt alakban jó sikerrel leteendők.

Ezen pénztárügyi vizsgálatok az említett nemü alkalmazásért folyamodókra nézve eddigi alakjokban továbbá is föntartatnak, csak hogy ezen vizsgálatok a felőli meggyőződés végett, hogy ezen folyamodók az elől említett, részben újonnan felállított pénztáraknak azóta megváltozott nehezebb ügyfeladatára nézve elegendő előképzettséggel bírnak, a pénztári főhivatalnokok által az érdeklött országos pénzügyigazgatóság kiküldöttének elnökele alatt, ki a kérdés tételre hasonlóképp föl van jogsítva, a valamely adóigazgatóság helyén létező országos főpénztáraknál pedig, az ottani adóigazgatóság hasonlólag följogsított kiküldöttének elnökele alatt, az ide ígő legfontosabb, még pedig egyelőre különösen következő utasításokból és irányszabályokból még egy szóbeli vizsgálat alá vetendők.

1. Az összes tartományi- kamarai pénztáraknál, továbbá az azokkal összekötött adóssági és más pénzalapi pénztáraknál (a galicziak és görögök kivéve) alkalmazott es. k. hivatalnokok számára 1807-dik évben kiadott oktatásból (Az előbb említett oktatás helyett:

a) Galicziában Krakó vidékében és Bukovinában: a lemergi tartományi-ka-

*) A politikai törvények és rendeletek gyűjteményében, 47. kötet 315 sat. és 450 sat. lap.

für die Bewerber um Anstellungen bei den, dem Finanzministerium unterstehenden Staatshauptcassen, Landeshauptcassen und Sammlungscassen angeordnet werden.

Im Reichsgesetzblatte XLVI. Stück No. 146, ausgegeben und versendet am 3. August 1853.

Mit dem Finanzministerial-Erlasse an sämtliche Finanz-Landesdirectionen vom 26. December 1852, Z. 19,176-F. M., ist bedeutet worden, daß in so lange, bis über die Erfordernisse für den Cassendienst nicht eine neue allgemeine Vorschrift erlassen sein wird, von den Bewerbern um Anstellungen bei den, dem Finanzministerium unterstehenden Staatshauptcassen, Landeshauptcassen und Sammlungscassen, — ferner letztere nicht mit ausübenden Gefälls- und Steuer-Ämtern verbunden sind, und sonach den für Anstellungen bei diesen Ämtern geltenden Normen unterliegen, — nebst der Prüfung aus der Staatsrechnungswissenschaft auch die in Folge Allerhöchster Entschliessung vom 10. Juli 1819 und der sonach erlassenen Bestimmungen der bestandenem allgemeinen Hofkammer vom 3. September und 17. Dec. 1819, Zahl 37344/1366 und 52895/1927*), eingeführten Cassenprüfungen in der in diesen Erlässen angeordneten Form mit gutem Erfolge zurückzulegen sind.

Diese Cassenprüfungen werden auch fernerhin in ihrer bisherigen Form für Anstellungsbewerber der gedachten Art beibehalten; nur werden dieselben, um sich die Ueberzeugung zu verschaffen, daß diese Bewerber für die seither veränderte schwierigere Geschäftsaufgabe der Eingangserwähnten, zum Theile neu creirten Cassen, die zureichende Vorbildung besitzen, von den Cassen-Oberbeamten unter dem Vorstehe eines gleichfalls zur Fragestellung berechtigten Abgeordneten der betheiligten Finanz-Landesdirection, bei den im Orte einer Steuer-Direction befindlichen Landeshauptcassen aber unter dem Vorstehe eines gleichberechtigten Abgeordneten der dortigen Steuer-Direction noch einer mündlichen Prüfung aus den einschlägigen wichtigsten, und zwar einstweilen insbesondere aus folgenden Instructionen und Directiven zu unterziehen sein.

1. Aus dem Unterrichte für die bei gesammten Provincial-Cameracassen, dann der damit verbundenen Schulden- und anderen Fondscassen (mit Ausnahme von Galizien und Öbrz) angestellten f. f. Beamten vom Jahre 1807, (Statt aus dem vorerwähnten Unterrichte:

a) in Galizien, dem Krakauer Gebiete und der Bukowina: aus der

*) In der Sammlung der politischen Gesetze und Verordnungen, Band 47, Seite 315 u. ff., und Seite 450 u. ff.

detopiği a denzno çeı karı kompetş applıkçısnı la kasselo prinçipalı a lo statşalı, la kasselo prinçipalı a lo dırelorş mı la kasselo de sırxncırx çe statş çeş ministerşalı de fınançı.

Ан влетіншл імперіале тншншвлш XLVI, № 146, естрпадіш ш трмшчш дп 3. Августш 1853.

Prin dekretşalı ministerşalı de fınançı din 26. Decemşre 1852, № 19,176 — M. d. F. kştre toto dırektoratelo fınançıarı a lo dırelorş c'a fırxıš kşnncırxıš, kş nşnz se va emıto şnš normalıñ dınerapo noš acşıra reşerştelorş pentş serşıvşalı de kassı, aşel karı kompetş applıkçısnı la kasselo prinçipalı a lo statşalı, la kasselo prinçipalı a lo dırelorş mı la kasselo de sırxncırxıš, — dekşıva aşeste din şrxıš kş vorş fı dımpreznate kş ofşıdıelo ocşektıve fınançıarı mı konşrışıvıřnarı, mı prıa şrxıre kş vorş fı şıvıřşelo la normelo çe kşctıš pentş applıkçısnı la aşeste ofşıdıelo, — ne dıpnş ecamınşalı din rşvıřşarıa de statş, vorş aşel çe denşnz kş ocşıvıřş vıřş mı ecamınelo de kassı dınpodşce dı şrxıa reşrıpnıřarı dımpreşıvıřşalı din 10. İulş 1819 mı a dıncşıvıřşalıorş emıce dşnz aşela a lo şocşel kamere aşıvıo dınerapo din 3. Centemşre mı 17. Decemşre 1819, № 37,344—1366 mı 52,895—1927,*) mı dı forma dıtermnatş dı aşeste dekşete.

Aşeste ecamıne de kassı se vorş dıne mı de aşım dınatş dı forma dıorş de nşnz aşım pentş çeı karı kompetş applıkçısnı de şıerıa kommemoratş; dekşıš sıre şmı proşıra konşıvıřşoreş, kş aşestı komşetıngı pıccedş dı meşırxı de aşımşneş kşnncıřıngıelo preparatıve pentş kasselo nşmıto la dıncşıvıřşalı dekretşalı, dı karı şıelo c'aš inclıřıvıřşalı dı noš, mı a lo kşřora dıncşrıvıřşalı c'aš cıvıřvıřşalı mı c'aš dınprezıatş de aşıvıřşalı, ofşıdıngı cınerıorı aı kassel çeş pıccedıngı şıvıřşalı aşıeratş dı nartıa fıterecalıřalı dırektoratş fınançıare aš dıreř kş dırentş accemıne de a pıvıřşno dınprezşrı, şar la kasselo prinçipalı a lo dırelorş karı se aşel dı dıvıřşalı şıvıřşalı dırektoratş konşrıvıřşıvıřşare çeş pıccedıngı şıvıřşalı accemıne aşıeratş kş dırentş dı nartıa dırektoratşalı konşrıvıřşıvıřşare de akolo, dı va mı dı şıvıřşno ne aşel komşetıngı mı la şıš ecamıñ orıle dı fıncşrıvıřşıne mı dıreşıvıřşelo reşıentıve karı cıntş momantıce, mı aşıme deokşmdatş dı şıedıř dın çeşo şrxıřıore.

1. Dı fıncşrıvıřşınea emıce dı şıvıřşalı 1807 pentş ofşıdıngı c. p. applıkçıdı la toto kasselo kameralı pıvıřşıvıřşalı aol la kasselo de detopıe mı la ašte kasso de fıvdşrı dımpreznate kş dıncşelo (aşarş de Galıdıa mı Gorıdıa). An dıokş de fıncşrıvıřşınea kommemoratş mı dı çeş se vorş ecamıne:

a) dı Galıdıa, dıncşalı Krakovıel mı dı Bukovına: dı fıncşrıvıřşınea pentş ofşıdıvıřşalı

*) An kşlleşereş de leşıle mı ordıncıvıřşalı polıııce, tomşlı 47, pařına 315 mı şrxıřş., mı pa řına 450 mı şrxıřş.

marai főtörvényszék és a galicziai kamarai korláti pénztárak számára 1844-dik évben kiadott utasításból);

b) Magyarországon ellenben a budai kamarai főtörvényszék és az ottani hitel-osztály számára 1812-dik évben kiadott utasításból);

2. Azon szabályrendeletek gyűjteményéből, melyek az álladalmi közpénztárakra nézve az 1816-dik évről léteznek (kiadattak az 1816. február 24-én 2229—Kr. Pr. sz. alatti udvari kamarai kibe-
csátványával).

3. Az eljárási jegyzőkönyv vezetésére nézve 1831. augusztus 25-én 9020—P. P. sz. alatt kiadott utasításból.

4. Az országos főpénztáraknak a gyűjtőpénztárakhoz viszonya és az abból eredő számadatok iránti oktatásból, nemkülönben a gyűjtőpénztárakra és az azokat mint ilyeneket illető ügyletekre nézve kiadott szabályból (mindkettő 1850 január 18-káról 466—F. M. sz. alatt.)

5. A pénztárkezelésre és a pénztári hivatalnokok szolgálatviszonyára nézve általában megartandó szabályok összeállításából, az adóhivatalnokokra különös tekintettel (1850 január 29-ről 494—F. M. sz. alatt).

6. A jövedék-hivatalok és pénztárak számára a pénztári ügyletek teljesítése iránt 1851. mártius 23-án 4331—F. M. sz. alatt kelt határozatokból, a függelékkel együtt.

7. A jövedéki-, gyűjtő- (járás- vagy fiók) pénztárak számára hasonlóképp 1851. mártius 23-dikán 4331—F. M. sz. alatt kelt hivatali utasításból.

A pénzügyminisztérium alatt álló álladalmi főpénztáraknál alkalmaztatásokért folyamodókra nézve a szóbeli vizsgálat kiterjesztendő lesz egyszerszind.

8. A bécsi általános kamarai fizető hivatalnál továbbá az azal egybekötött közpénzalapi pénztáraknál alkalmazott cs. k. hivatalnokok számára 1807-dik évben kelt oktatásra, végre

9. Az álladalmi általános és banco adóssági pénztár számára már kidolgozás alatt levő új utasításra, mikélyt az hi fog adni, az utóbbira nézve meghatározandó módon.

A 4-től bezárólag 7-ig fölhozott utasításokból szóbeli vizsgálat Dalmáciában csak akkor fog életbe lépni, ha ezen koronaszékben az országos főpénztár és a gyűjtőpénztárak legalább ideiglenesen föl fognak állittatni.

Egyébiránt magától értetik, hogy ezen szóbeli vizsgálatok felől sem kell bizonyítványokat kiadni. Ez azonban nem áll ellent, hogy ezen szóbeli vizsgálat sikere az irományok számára egy jegyzőkönyvben, az egykori általános udvari kamara 1835 június 3-án 15261—1474 sz. a. kelt kibe-
csátványának 6. §-ban kiszabott módon előtűntessék.

A pénzügyi minisztérium alatt álló álladalmi főpénztáraknál alkalmaztatásokért folyamodókat ezen

Instruction für das Lemberger Provincial-Cameral-Zahlamt und die galizischen Cameral-Kreiscassen vom Jahre 1844);

b) in Ungarn hingegen aus der Instruction für das Ofner Cameral-Hauptzahlamt und die dortige Credits-Abtheilung vom Jahre 1812);

2. aus der Sammlung von Normalvorschriften, welche für die öffentlichen Staats-Cassen bestehen, vom Jahre 1816, hinausgegeben mit Hofkammer-Erlaß vom 24. Februar 1816, Z. 2229—Kr. Pr.;

3. aus der Instruction zur Führung des Gekontrollirten Protokolls vom 25. August 1831, Z. 9020—P. P.;

4. aus der Belehrung der Landeshauptcassen über ihr Verhältniß zu den Sammlungs-cassen und die daraus entspringende Verrechnung sowie aus der Vorschrift für die Sammlungs-Cassen und die ihnen als solche zukommenden Geschäfte, beide vom 18. Januar 1850, Z. 466—F. M.;

5. aus der Zusammenstellung der für die Cassenmanipulation und das Dienstverhältniß der Cassenbeamten im Allgemeinen zu beobachtenden Vorschriften, mit besonderer Rücksicht auf die Steuerämter, vom 29. Januar 1850, Z. 494—F. M.;

6. aus den Bestimmungen über die Vollziehung der Cassengeschäfte für die Gefällsämtler und Cassen vom 23. März 1851, Z. 4331—F. M., mit Anhang;

7. aus dem Amtsunterrichte für die Gefälls-Sammlungs- (Bezirks- oder Filial-) Cassen, gleichfalls vom 23. März 1851, Z. 4331—F. M.

Die mündliche Prüfung für Bewerber und Anstellungen bei den dem Finanzministerium unterstehenden Staatshauptcassen wird sich auch

8. auf den Unterricht für die bei dem Wiener Universal-Cameral-Zahlamte, dann den damit verbundenen Fondscassen angestellten k. k. Beamten vom Jahre 1807, endlich

9. auf die bereits in der Bearbeitung befindliche neue Instruction für die Universal-Staats- und Bancoschuldencasse, sobald selbe hinausgegeben sein wird, in der für Letztere so-
dann vorzusehenden Weise zu erstrecken haben.

Die mündliche Prüfung aus den von 4 bis einschließig 7 angeführten Instructionen wird in Dalmatien erst dann einzutreten haben, wenn die Landeshauptcasse und die Sammlungs-cassen in diesem Kronlande wenigstens provisorisch bestellt sein werden.

Es versteht sich übrigens von selbst, daß auch über diese mündlichen Prüfungen keine Zeugnisse auszustellen sind. Dieß hindert jedoch nicht, daß der Erfolg dieser mündlichen Prüfung für die Acten in einem Protokolle in der in dem Erlasse der bestandenenen allgemeinen Hofkammer vom 3. Juni 1835, Z. 15261—1474, §. 6, vorgesehene Weise ersichtlich gemacht werde.

Die Bewerber um Anstellungen bei den dem Finanzministerium unterstehenden Staatshaupt-

camerale provinciale de compe din Leopold, mi pentrs cascele camereal de prefectura raigiane din anul 1844);

b) din contra an Zaravia din incptriutnea pentrs officiale camereale provinciale de compe din Esda, mi pentrs cenzura de credit de acolo din anul 1812);

2. Din velleperca de prescriptie normala kapl kact pentrs cascele vellepe a le ctatral, din anul 1816, emise prin decretul kamerei vellepe din 24. Februart 1816, 2229 — Kr. Pr.;

3. din incptriutnea pentrs gineca protokoll de administratie din 25. Augst 1831, Nr. 9020 — P. P.;

4. din incptriutnea pentrs cascele provinciale a le perolop ascupa referingel lop katre cascele de ctrencer mi ascupa komitrali ce pe-
ezat dint'aceta, vrezmi mi din normalizal pentrs cascele de ctrencer mi pentrs vremele ce le kometl lop ka atapl, amandos din 18. Ian. 1850, Nr. 466 — F. M.;

5. din komitralca normalizal ce cmitl a ce oxepca pentrs manizalca kactel mi pentrs referinga de ceriutl a officialelor kactel neste totl, ka prinutl enotialo la officiale kontri-
utnapl, din 29. Ian. 1850, Nr. 494 — F. M.;

6. din dicteutniele ascupa ecektrpel tre-
lorl de kact pentrs officiale mi cascele finan-
ciapl din 23. Martis 1851, Nr. 4331 — F. M., ka adozamantl;

7. din incptriutnea de officiale pentrs cascele de vellepe financiapl mi de ctrencer de vellepe cel filial, accemio din 23. Martis 1851, Nr. 4331 — F. M.

Examinal opale pentrs komitrali de anpl-
kutili la cascele provinciale a le ctatral kapl
ctal cel minictral de financa ce va catinde mi la

8. incptriutnea din anul 1807 pentrs offi-
ciali u. p. anpliali la officiale camereale uni-
versale de compe din Biena mi la cascele de
fondri ampreznate ka ducetal, no vrm

9. la noza incptriutne ce ce afel an ad-
krape pentrs kacta universale de detriale ct-
tral mi a le vancel, andat ce ce va vellepe, an
modtal ce ce ka prescrio atnal pentrs acetl.

Examinal opale din incptriutniele komemo-
rate dela 4 pntl la 7 anicil ka ad lokl an
Dalmacia normal atnal, kndl kacta provinciale a
perol mi cascele de ctrencer ce vorl ammeza
cell pntil provicorie an acetl dorp a imneriall.

Dealtminte ce ancellepe de cine, ka na ce
vorl da atctate nice decupo acetl examine o-
papl. Aceta dncz na va amiedica, ka ctvcelal
acetopl examine opapl ce ce konctate pentrs ante
dnt'onl protokoll an modtal prescrie prin de-
cretul foctel kamere vellepe ginecapl din 3. Iulil
1835, Nr. 15261—1474, §. 6.

Komitrali pentrs anpliali la cascele
provinciale a le ctatral kapl ctal cel minictral

pénztáraknak a végre rendelt föltisztviselője fogja megvizsgálni.

Baumgartner s. k.

148. szám.

Rendelete

a kereskedelmi és igazságügyi ministeriumoknak 1853-diki julius 24-ről,

kiható minden koronaországokra, a lombárd-velencei királyságot, Dalmátorságot, Tirolt, Krakó városát egykori vidékével és a katonai határőrséget kivéve,

melly által rendeltetik, hogy azon esetben, ha bejegyzett czimű kereskedők üzletök ideiglenes megszüntetését bejelentik, a czim a kereskedői jegyzőkönyvből kitörleendő, és az üzlet újra megindítása ott, hol az ebbeli jogositvány megnyerése végett pénzalap kimutatása van kiszabva, csak az iparügyekben illető politikai hatóságnál előleges följelentés és a pénzalap ujlagos kimutatása mellett engedtetik meg.

A birodalmi törvénylap XLVI. dar. 147. sz. kiadato: és szétküldetett augusztus 3-kán 1853.

Ha bejegyzett czimű kereskedők üzletök ideiglenes megszüntetését bejelentik, azon czim a kereskedői jegyzőkönyvből kitörleendő, és az üzlet újra megindítása ott, hol az ebbeli jogositvány megnyerése végett pénzalap kimutatása van kiszabva, csak az iparügyekben illető politikai hatóságnál előleges följelentés és a pénzalap ujlagos kimutatása mellett engedtetik meg. Az iparügyekben illető politikai hatóság köteles ennél fogva a kereskedési üzlet megszüntetéséről a kereskedelmi törvényhatóság gyakorlataira rendelt azon első folyamodási bíróságot, mellynél a czim bejegyzetett, annak a kereskedelmi jegyzőkönyvből kitörlése végett értesíteni.

Baumgartner s. k. Kraus s. k.

149. szám.

Kibocsátványa

a pénz- és igazságügyi ministeriumoknak 1853-diki julius 25-ről,

kiható a birodalom egész területére,

az 1852-diki marczius 23-kán kelt rende-

casten wird der hierfür bestimmte Oberbeamte dieser Cassen prüfen.

Baumgartner m. p.

No. 148.

Verordnung

der Ministerien des Handels und der Justiz vom 24. Juli 1853,

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme des lombardisch-venetianischen Königreiches, Dalmatiens, Tirols, der Stadt Kraken mit dem ehemaligen Gebiete und der Militärkanzlei,

wodurch angeordnet wird, daß in dem Falle, wenn Handelsleute, welche eine protokollierte Firma führen, die zeitliche Einstellung ihres Geschäftsbetriebes anzeigen, die Firma in dem Mercantilprotokolle zu löschen, und die Wiederaufnahme des Betriebes dort, wo bei dem Antritte des Befugnißes eine Fondsausweisung vorgeschrieben ist, nur gegen vorläufige Anzeige an die in Gewerbsfachen zuständige politische Behörde und gegen neuerliche Fondsausweisung gestattet ist.

Im Reichsgesetzblatte XLVI. Stück No. 147, ausgegeben und versendet am 3. August 1853.

Wenn Handelsleute, welche eine protokollierte Firma führen, die zeitliche Einstellung ihres Geschäftsbetriebes anzeigen, so ist jene Firma in dem Mercantilprotokolle zu löschen, und die Wiederaufnahme des Betriebes dort, wo bei dem Antritte des Befugnißes eine Fondsausweisung vorgeschrieben ist, nur gegen vorläufige Anzeige an die in Gewerbsfachen zuständige politische Behörde und gegen neuerliche Fondsausweisung gestattet. Die in Gewerbsfachen zuständige politische Behörde hat demgemäß die angezeigte Einstellung des Handelsbetriebes dem zur Ausübung der Handelsgerichtsbarkeit bestimmten Gerichte erster Instanz, bei welchem die Firma protokolliert ist, wegen Bornahme der Löschung derselben im Mercantil-Protokolle bekannt zu geben.

Baumgartner m. p. Krauß m. p.

№. 149.

Er laß

der Ministerien der Finanzen und der Justiz vom 25. Juli 1853,

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches,

über den Sinn des §. 8 der Verord-

de Finanzen, ce vorß examina de către officialităţii cunoscătoare ale acestor case denumite pentru acelu.

Бaumgartner м. п.

№. 148.

Ordinъчїенеа

ministeriului de comerţ şi a celui de justiţie din 24. Iulie 1853,

pentru toate ţările imperiale, afară de peninsula românească, sinegiară, Dalmacia, Tirolul, cetatea Craiova cu districtul ei de mai înainte şi confinanţele militare,

prin care se ordină ca din casa, când se neogitorii carei porţ firma protocoalată vorş face arptare, къ дши прекръмъ дараверїае лорş pentръ знş timpş, съ се стёръ фирма дн протоколъ меркантилъ, ши аколо знде сире а авё факлатате де а се неогї, ете прекрїсё ка съ се демстре фондспїае, съ се перміте зпорş ассемїне неогїторї де а'шї реанпзка дараверїае ншмаї не лшгъ арптареа прелїмінаре ла аstopitatea полїтїкъ компетїнте дн кассе де индстрїз ши полшгъ демстрареа фондспїлорş дїншо.

Ан владетїнъ имперїае мшзшнїкъ XLVI, №. 147, естрадатъ ши тршмїсё дн 3. Августъ 1853.

Къндş неогїторїї, карї коръ фирма протоколъ, лорş арпта къ дши прекръмъ дараверїае лорş pentръ знş timpş, алшлї фирма ача се ва стёре дн протоколъ меркантилъ, ши аколо знде сире а авё факлатате де а се неогїторї е прекрїсё ка съ се демстре фондспїае, се на перміте зпорş ассемїне неогїторї де а'шї реанпзка дараверїае ншмаї не лшгъ арптареа прелїмінаре ла аstopitatea полїтїкъ компетїнте дн кассе де индстрїз ши не лшгъ демстрареа фондспїлорş дїн шо. Дн конформїтате къ ачётъ, аstopitatea полїтїкъ компетїнте дн кассе де индстрїз ва фаче кшпнокрїз арптареа деспре прекръмареа неогїлї ла ждегїлї де фортъ днтелї дестїнатъ pentръ депїндеае нотелїтелї ждекъторесчї коммерцїалї, ла каре ете протоколъ фирма, ка съ о стёръ дїн протоколъ меркантилъ.

Бaumgartner м. п. Краусъ м. п.

№. 149.

Декретълş

ministeriului de finanţe şi a celui de justiţie din 25. Iulie 1853,

pentru toate ţările imperiale,

despre şncellesul §. 8 алş ordinъчїеней

Iet 8. §-nak értelme, s azon kérdések iránt valjon a közvetlen illetékek formás ügykezelése és számbavétele iránti oktatáshoz tartozó határozatok 1. §. ezen rendelettel összhangzásban van-e, továbbá melly okiratok és bizonyítékok tekintendők hitelérdemlőknek a hagyatéki adósságokra nézve az illeték kiszabása végett.

A birodalmi törvénylap XLVI. dar. 148. sz. kiadatott és szétküldetett augusztus 3-kán 1853.

Az 1852-diki márczius 23-kán kelt rendelet (birod. törv. lap 82 és 83 sz.) 8 §-nak értelme iránt támadt kétség elbáritása végett, s azon kérdésekre nézve, valjon a közvetlen illetékek formás ügykezelése és számbavétele iránti oktatáshoz tartozó határozatok 1. §. az 1852-diki márczius 23-kán kelt rendelettel (birod. törv. lap 82 és 83 sz.) összhangzásban van-e, továbbá a hagyatéki adósságokra nézve, melly okiratok és bizonyítékok tekintendők hitelt érdemlőknek az illeték kiszabása végett, — kijelentetik:

1. Azon körülmény megítélése, valjon a bírósági irományoknak az illeték kiszabására rendelt hatóságokkal s hivatalokkal közlése az illeték törvények 45 és 47 §§., az 1850-diki majus 30-kán kelt rendelet (birod. törv. lap 214 sz.), és az 1851-diki márczius 16-kán kelt császári rendelet (birod. törv. lap 67 sz.) által meghatározott esetekben kívül szükséges-e, csak a jövedékhatóságot illeti.

Erre nézve az szolgáljen sinormértékül, hogy a mennyire valamely egyes eset megítélésére szükséges, az irományoknak a bíróság helyéni megszemlélése szabálykép tekintendő, s az eredeti irományok közlése csak azon esetekben kívánthatatik, ha azoknak a bíróság helyéni megszemlélése a tárgy alapos megbírálását meg nem engedi, vagy az csak nagyobb időköz alatt végeztoethetik be, avvagy ha az illetékkiszabásra rendelt pénzügyigazgatósági közlönyök székhelye a bíróságtól távol esik, s ha a bíróságok olly esetekben az irományokat a rendes úgymenet háborítása nélkül közölhetik, ennél fogva azokat épen akkor valamely hivatalos cselekvény teljesítésére nem szükségeslik.

Ha a bírósági irományoknak a jövedékhatóság által kívánt közlése által valamely folyamatban levő ügy tárgyalása, vagy valamely bírói hivatalos cselekvény halasztást szenvedne, a bíróságok kötelesek ezen nehézségről a jövedékhatóságot haladéknélkül értesíteni, az irományokat pedig az akadály megszűnté vagy a hivatalos cselekvény teljesítése után azonnal átküldeni.

A jövedékhatóságok kötelesek a velők közöltt ere-

nung vom 23. März 1852 und über die Fragen, ob der §. 1 der Bestimmungen zu dem Unterrichte über die formelle Geschäftsbehandlung und die Berechnung der unmittelbaren Gebühren mit dieser Verordnung im Einklange stehe, dann welche Documente und Beweismittel über Nachlass-Passiven zum Zwecke der Gebührensbestimmung als glaubwürdig anzunehmen seien.

Im Reichsgesetzblatte XLVI. Stück No. 148, ausgegeben und versendet am 3. August 1853.

Zur Behebung des Zweifels über den Sinn des §. 8 der Verordnung vom 23. März 1852, Nr. 82 und 83 des Reichsgesetzblattes, und über die Fragen, ob der §. 1 der Bestimmungen zu dem Unterrichte über die formelle Geschäftsbehandlung und die Berechnung der unmittelbaren Gebühren mit der Verordnung vom 23. März 1852, Nr. 82 und 83 des Reichsgesetzblattes, im Einklange stehe, dann welche Documente und Beweismittel über Nachlass-Passiven zum Zwecke der Gebührensbestimmung als glaubwürdig anzunehmen seien, wird erklärt:

1. Die Beurtheilung des Umstandes, ob die Mittheilung der Gerichtsacten an die zur Gebührensbestimmung bestimmten Behörden und Aemter außer den durch die §§. 45 und 47 der Gebührengesetze durch die Verordnung vom 30. Mai 1850, Nr. 214 des Reichsgesetzblattes, und durch die kaiserliche Verordnung vom 16. März 1851, Nr. 67 des Reichsgesetzblattes, bestimmten Fällen erforderlich sei, steht nur der Gefällsbehörde zu.

Dieser hat zur Richtschnur zu dienen, daß, soweit es zur Beurtheilung eines einzelnen Falles nothwendig ist, die Einsicht der Acten im Gerichtsorte die Regel zu bilden hat, und eine Mittheilung der Originalacten nur in jenen Fällen begehrt werden kann, wenn die Einsicht derselben im Gerichtsorte eine gründliche Prüfung des Gegenstandes nicht zuläßt, oder nur in einer größeren Zeitdauer vollendet werden kann, oder die zur Gebührensbestimmung berufenen Organe der Finanzverwaltung einen von dem Orte des Gerichtes entfernten Standort haben und die Gerichte in solchen Fällen die Acten ohne Störung des ordentlichen Geschäftsganges mitzutheilen in der Lage sind, dieselben daher nicht eben zur Vornahme einer Amtshandlung benöthigen.

Würde durch die von der Gefällsbehörde gewünschte Mittheilung der Gerichtsacten die Behandlung eines im Zuge befindlichen Geschäftes, oder eine richterliche Amtshandlung eine Verzögerung erleiden, so haben die Gerichte diesen Zustand der Gefällsbehörde unverzüglich zu eröffnen, die Acten aber sogleich nach gehobenem Hindernisse oder nach Beendigung der Amtshandlung zu übersenden.

Die Gefällsbehörden haben die ihnen mitge-

din 23. Марта 1852, mi despre drepturile, ore §. 1 al dispozițiilor înscrise în decisele tranșareo formale a trebelor și comptareo kdingelor și imediato concenț ele k achest ordinarșne; apoi cari documente și mijloace probatoare asupra pasivelor remasșși cș ce ia ka demne de credinș pentrș scopșș demesșșrei kdingelorș?

Ан вклетинъш имперяло твъннъшъ XLVI, Np. 148 есйрадатъ шй тръмичъ дн 3. Августъ 1853.

Спре а дельтэра фидоела деспре днцелесъш §. 8 алъ ordinъшнел дн 23. Марта 1852, Np. 82 шй 83 алъ вклетинъшъ имперяшъ, шй деспре днтрешъриле, оре §. 1 алъ диспозышнелоръ инсрвчшнел деспре траншареа формале а тревелоръ шй компшареа кднгелоръ имEDIATEO KONCENŤ ELE K ACHESH ORDINARȘNE; APOI KARI DOKUMENTE ȘI MIJLOACE PROBATORO ASUPRA PASIVELOR Ș REMASȘȘI CȘ CE IA KA DEMNE DE CREDINȘ PENTRȘ SCOPȘȘ DEMESȘȘREI K DINGELORȘ, CE DELTARȘ:

1. Nșmal astopitatoa șinanciare ceto komeșitș a deșdșdșa dntreșșșreora, dșkș kșmminekareo antelorș kșdșkștoroșeșl kș astopitșșle mi ofișiale declinato pentrș demesșșreora kdingelorș e de dncș așarș de kasșrile determinate prin §§. 45 шй 47 алъ депу деспре кднгеш, prin ordinъшнел дн 30. Маис 1850, Np. 214 алъ вклетинъшъ имперяшъ шй prin ordinъшнел днцелеш дн 16. Марта 1851, Np. 67 алъ вклетинъшъ имперяшъ.

Ачешел астопитшъ дн ва сорш де регелъ, къ, днкъш ва шй де днцеш pentrș deșdșdșeora șnșl kasș eингшш, ce va kșlata toidșdșna дн ante ля локъш kșdșeșșl, шй kșmminekareo de antelo opișionale ce va notē cere nșmal дн kasșrile aчело, kșndș dн kșștareo дн ceto дн локъш kșdșeșșl нș ce va noid șșamina oșentșш kș temeș, cēș нș ce va notē termina deкшш kș tinnș dndșeșșrșș, op kșnd organelo adminiștrșșnel șinanciari kșmmato pentrș demesșșreora kdingelorș vorș aș lокъш de ștașșno deșarto de șkasșnșш kșdșeșșl, шй kșndș дн атарш kasșrл kșdeșeșlo norș шй дн cșaro de а kșmmineo antelo фъръ tșșșșreora kșpșșșl ordinșre алъ тревелоръ, prin șpmare нș vorș aș tokmal dncș de dncșeșle cșpe а днтрепшнде веро днкшре. офишале.

Dēkș dн kasha kșmminekșrei antelorș kșdēkștoroșeșl ce e'arș cere de astopitatoa șinanciare, e'arș dntreșșia netransareo ver' șnșl oșentș ce e'ofișal дн локшре cēș ver'о локшре офишале kșdēkștoroșeșș, atșnșl kșdeșeșle vorș арршл фъръ днтреșșiare astopitșșel șinanciari pedika aчеша, eap antelo ле. vorș trșmite nșmal deкшш dșnș dēkșșreora pedivelorș cēș dșnș terminareo локшрей офишал.

Astopitșșle șinanciari vorș petrșmite фъръ

deti bírósági irományokat, ha azoknak valamely bírói hivatalos cselekvény végelti visszaküldésére a bíróságok által fölkéretnek, haladék nélkül visszaszolgáltatni ellenben velők ezen irományok, a melyben azoknak még szükségök volna, a bíróságok által a hivatalos cselekvény teljesítése után ismét közlendők.

2. Ha valamely bírói lelet s különösen valamely hagyaték-kimutatás nem szabályszerűleg, vagy nem olly kimerítőleg van szerkesztve, hogy az illetékkiszabás kellő alapossággal megtörténhetnék, a bíróság a hiányok elősorolása mellett kiegészítés vagy kijavítás végett, és pedig, ha az illetékkiszabásra rendelt hivatal székhelyén létezik, mindég rövid uton fölkérendő. Ha a bíróság a kérelmet nem teljesíti, mi általa mindég írásban az ok előadása mellett megjegyzendő, a tárgy a szükséghez képest az országos pénzügyigazgatóság elé terjesztendő.

3. Ha olly tények léteznek, melyekből valamely az illetékkötelezettségre vagy az illeték mértékére befolyással levő bírósági elismervény valótlansága vagy alaptalansága derül ki, azokról az országos pénzügyigazgatóság szabályszerű uton értesítendő, melly is e támasztott nehézség alaposságát megbirálandja, s ha azt alaposnak találja, az iránt a főtörvényszékkel (kerületi főtörvényszékkel, báni táblával) értekezendik.

4. Ha az illetékkiszabásra rendelt hivatal olly tények felől értesül, melyekből hagyatéki tárgyak eltávolítása jó világosságra, azok a járási pénzügyigazgatóságnak följelentendők olly czélből, hogy ez az illetéktörvények 84. §. 3. sz. szerint, a kiszabott eljárást teljesítse, s a felől a hagyaték tárgyalására hivatott bíróságot is értesítse.

Az illetéknek a valóban kimutatott hagyaték-tól kiszabása és beszedése az okból nem halasztandó el.

5. A hagyatéki adósságok, melyek iránt a bíróságnak a szükséges hiteltérdemlő okiratok s egyéb bizonyítékok föl nem mutatattak, roadszerint figyelembe nem vevendők, egyszersmind pedig erről az illeték-kötelezett olly hozzáadással értesítendő, hogy neki szabadságában áll a szükséges kimutatást utólagosan a folyamodás utján előterjesztetni.

Azon kérdésre nézve, hogy az illeték kiszabása végett melly okiratok s egyéb bizonyítékok tekintendők minőségök szerint hiteltérdemlőknek, egy részt a hagyaték elleni olly követelések vagy az abból tett olly kiadások között, melyek az örök-hagyó utolsó betegségére s eltemetésére, vagy az ő s az általa ellátott hozzátartozóknak olly szükségleteire vonatkoznak, melyekről: hitellezéseknél vagy szolgáltatásoknál jogi okiratok nem szoktak

theilten Originalgerichtsacten, wenn sie von den Gerichten um deren Rückstellung zum Behufe einer richterlichen Amtshandlung ersucht werden, ohne Verzug zurückzustellen, wogegen ihnen diese Akten, soferne sie dieselben noch benötigten sollten, von den Gerichten nach vorgenommener Amtshandlung wieder mitzutheilen sind.

2. Ist ein gerichtlicher Befund und insbesondere ein Nachlass-Ausweis nicht vorschriftmäßig oder nicht so erschöpfend verfaßt, daß die Gebührenbemessung mit der erforderlichen Gründlichkeit vorgenommen werden kann, so ist das Gericht unter Anführung der Mängel um Vollständigung oder Verbesserung, und zwar, wenn es im Standorte des zur Gebührenbemessung bestimmten Amtes sich befindet, immer im kurzen Wege anzugehen. Verweigert das Gericht das Ansuchen, was von ihm jederzeit schriftlich unter Angabe des Grundes zu bemerken ist, so ist erforderlichen Falles der Gegenstand der Finanzlandesbehörde vorzulegen.

3. Liegen Thatfachen vor, aus welchen die Unrichtigkeit oder die Grundlosigkeit einer gerichtlichen Bestätigung hervorgeht, welche auf den Bestand der Gebührenpflicht oder das Ausmaß der Gebühr Einfluß nimmt, so sind dieselben im vorschriftmäßigen Wege zur Kenntniß der Finanzlandesbehörde zu bringen, welche die Grundhaltigkeit des erhobenen Anstandes zu prüfen, und falls sie ihn begründet hält, sich diesfalls mit dem Oberlandesgerichte (Districtual-Obergerichte, Banaltafel) in das Einvernehmen zu setzen hat.

4. Gelangt das zur Gebührenbemessung berufene Amt zur Kenntniß von solchen Thatfachen, aus welchen die geschehene Verheimlichung von Nachlassgegenständen erhellet, so sind dieselben der Finanzbezirksbehörde anzuzeigen, damit diese nach §. 84, Z. 3, der Gebührengesetze, das vorgeschriebene Verfahren einleite, und davon auch dem zur Abhandlung der Verlassenschaft berufenen Gerichte die Mittheilung mache.

Die Gebührenbemessung von dem wirklich ausgewiesenen Nachlasse und dessen Einhebung ist aus diesem Grunde nicht zu verzögern.

5. Die Passiven der Verlassenschaft, über welche dem Gerichte die erforderlichen glaubwürdigen Documente oder sonstigen Beweismittel nicht beigebracht werden, sind in der Regel unberücksichtigt zu lassen, zugleich aber dem Gebührenpflichtigen mit dem Befehle bekannt zu geben, daß es ihm frei stehe, die erforderliche Nachweisung nachträglich im Recurswege beizubringen.

In Absicht auf die Frage, welche Documente und sonstigen Beweismittel ihrer Beschaffenheit nach zum Zwecke der Gebührenbemessung als glaubwürdig anzunehmen seien, muß zwischen Forderungen an den Nachlass oder daraus bestrittene Ausgaben, welche sich auf die letzte Krankheit und die Beerdigung des Erblassers, oder auf solche Bedürfnisse desselben und der in seiner Versorgung gestandenen Angehörigen beziehen, hinsichtlich welcher bei Vorgängen oder Leistungen Rechtsurkunden nicht ausgestellt

дәртэзіаре антеле жәдекторесчү оригиналі че лі с'аъ кәмминекатъ, дѣкъ жәдецеде ле воръ чере пентрә вор' о ләкраре жәдекторесчү оффициале, ми апоі еар лі се воръ кәмминекә ачесте антe, дѣкъ воръ аве лінеъ де данселе, дѣкъ че жәдецеде воръ сі терминатъ ләкрареа оффициале.

2. Дѣкъ зәъ репортъ жәдекторесчү ми дн спe-диръ вор' зәъ концентъ де ретасчә нз се ва фи фә-кәлз дәнъ прескрипте сѣъ днтр'зәъ модъ амла деплинъ, днкәлз тәселе сь се потъ демесэра кә черәта акэратсчә, атәчүл, аррәтәндсче дeфeнтeлe, се ва провона жәдецәлз кә сь факъ днтрепиреа сѣъ днтрепиреа, ми антe, дѣкъ жәдецәлз се ва аффа дн локәлз де стәднзо алъ оффициалл де-стннатъ пентрә демесэраеа кәдннелоръ, сeнa про-вона тотдeзнa нe калe сикрәт. Рeкәсәндъ жәде-цәлз черереа, чeа чe o вa фачe тотдeзнa днкpицә аррәтәндъ мотивәлз, атәчүл лә днтәмпларe дe лінеъ овлентәлз се ва фачe кәппоскәлз асторитәдәл фннән-циарл а дeрeл.

3. De воръ сі де фәдъ фәнтe, дн капл сь рe-сэте неперитатеа сѣъ нетемеләлз знеі адеверипл жәдекторесчү, кәре арe инфәлннз асэра дeтopиeл дe кәдннe op асэра мeсэрeл кәдннeл, атәчүл ачeлe фәнтe се воръ аддәчe лә кәппосчннә асторитәдәл фннәнциарл а дeрeл нe калeа прескрипчә, ми ачeстe есәминәндъ дe ecte адевератъ пeднкa чe с'а ескәлз ми аффәлндзо днтeмeләтъ, се ва днцeллeчe дн привннә ел кә кәртeа аппeлативъ.

4. Ажәтәндъ лә кәппосчннә оффициалл кә-матъ пентрә демесэраеа тәсeлоръ атәл фәнтe, дн капл сь се вeдъ кь с'аъ акәнeч дн овлентeлe рeтасәлз, атәчүл ачeлe фәнтe се воръ аррәтә асто-ритәдәл фннәнциарл дe черкә, пентрә кә ачeacta днзъ §. 84, Np. 3, алъ лeрeл дe кәдннe сь эрзeчкә прочeсэра прескрипчә ми сь кәмминeчe ачeстa ми жәдецәлз дeстннатъ пентрә пeртpантeрeа рeтасәлз.

Демесэраеа ми ләрeа тәсeлоръ дeлa рeтa-сeлe компpозитe дн фәнтз нз се ва днтэриә дн мотивәлз ачeстa.

5. Пасивeлe рeтасәлз, асэра кәрpа нз се воръ аддәчe лә жәдeцәлз докәминтe дeмнe дe кpе-дннз сѣъ алe мнжлoчe пpовътope дe лінеъ, дe рe-гәлз нз се воръ лә дн кoндeрвәлнe, тотдeодатъ днeъ се ва фачe кәппоскәлз сәппәсәлз лә кәдннe кә ачeлз адасчә, кь арe воіз дe а аддәчe пe эрмә компpозeрeа черәтз нe калeа рeкpэсәлз.

Дн привннә днтрeвpәл, капл докәминтe ми алe мнжлoчe пpовътopе дәнъ нәтpа лоръ сәнтъ а сe кoндeрeа кә дeмнe дe кpедннз пентрә демeсэ-рeа кәдннeлоръ, се ва фачe дe o пapтe днctн-чepe днтpe прeтннeлнe днкoнтpа рeтасәлз сѣъ днкoнтpа epoгaтeлоръ фәкәлe днтpәнсәлз, капл сe пeдкәл лә мaләднә дн эрмә ми лә днтmopмәнтa-рeа тeстәтopәлз, сѣъ лә атәлз лінео а лe ачeлзә ми а лe аппeртнннннлоръ чe аъ стәтәлз сәт днтpи-пирeа лә, дн привннә кәрpа лә днтpәмстәрл сѣъ лә пpectәрл нз e дн зcч дe а ce да докәминтe лe-

kiadati, s más részt a másnemű követelések közti különbség teendő.

Az elsőbbségi követelések hitelt érdemlő bizonyítékául, ha a második nemű követelésekre nézve megkivántató bizonyítékok nem mutatlatnak föl, a számlák (conti) és, a mennyiben a követelések már kifizeltettek, azon személyek nyugtatványai, kik által a követelés támasztandó, vagy támasztandó volt, vagy a követeléseknek ezen személyek által a bíróságnál közvetlenül írásban vagy szóval tett bejelentései is tekinthetők, a mennyiben az örökösök által elismertetnek, ha ezen követelések az örökösök családi, állás- és vagyonszoványainak megfelelők, vagy a mennyiben aránytalanoknak látszó temetési költségek forognak kérdésben, ha azok végrendelkezésen vagy a helybeli szokáson alapulnak, s ha ezen körülmény a bíróság által tanúsítva van.

As illynemű követelések és kiadások, mellyek az említett viszonyoknak meg nem felelnek, vagy az említett módon igazoltaknak nem látszanak, valódi mértékekre visszavezetendők, vagy figyelembe nem veendő, miről az illetékkötelezett a főnbbi módon értesítendő.

A második nemű követelések hiteltérdemlő bizonyítékául tekintendők:

- olly jogi okiratok, mellyek maga az örökösök vagy olly személyek által adattak ki, kiknek ő jogutódja vagy meghatalmazója volt, ha eredetiben vagy hitelesített másolatban mutatlatnak föl. Hogy azonban az örökösök mint jogutód kezességek, a kötelezettségnek a jogadóról reá lett szállása, s hogy mint meghatalmazó kötelezettség, az általa kiadott meghatalmazás kellőleg bebizonyítandó;
- jelzalogos követelésekkel a nyilvánkönyvekből kivonatok;
- az iparüzőknek az elsőbbségi neműekhez nem tartozó követeléseiknél, az iparkönyvekből bírósági hitelesített kivonatok;
- a közhatalmások s hivataloknak, az örökösök által az örökösökért tett fizetésekről s szolgálmányokról nyugtatványai;
- a hatóságok s bíróságok jogerejű határozatai, ha az ezen határozatokon alapuló követelések a hatóság által hátramaradásban levőknek tanúsítottak, s illetőleg maga a jogosított által a hagyatéki hatóságnál bejelentettek és a hagyatékok ellen érvényesítették. Ez a'ul azonban hitelesített azon polgári bírósági határozatok, mellyek kizárólag csak az örökösök beismerésén alapulnak;
- Olly követelések, mellyek a végrendelkezésben foglalt adósságbeismerés alapján érvényesítették, más bizonyíték hiányában hagyó-

zu werden pflegen, einerseits und zwischen Forderungen anderer Art andererseits unterschieden werden.

Als glaubwürdige Nachweisung von Forderungen der ersten Art können, wenn nicht Beweiskunden, welche für Forderungen der zweiten Art erforderlich sind, beigebracht werden, die Rechnungen (Conti) und, falls die Forderungen schon berichtet sind, die Quittungen jener Personen, welche die Forderungen zu stellen haben oder hatten, oder auch die von diesen Personen unmittelbar bei Gericht schriftlich oder mündlich gemachten Anmeldungen ihrer Forderungen, soweit sie von den Erben zugestanden wurden, angenommen werden, wenn sie den Familien-, Standes- und Vermögensverhältnissen des Erblassers angemessen sind, oder so weit es sich um Beerdigungskosten handelt, welche unangemessen erscheinen, wenn sie auf einer letztwilligen Anordnung oder einem Ortsgebrauche beruhen, und dieser Umstand von dem Gerichte bestätigt ist.

Forderungen und Ausgaben dieser Art, welche den gedachten Verhältnissen nicht entsprechen, oder nicht auf die gedachte Art gerechtfertigt erscheinen, sind auf ihr richtiges Maß zurückzuführen oder unberücksichtigt zu lassen, wobei der Gebührenpflichtige wie oben zu verständigen ist.

Als glaubwürdige Nachweisung von Forderungen der zweiten Art sind anzusehen:

- Rechtsurkunden, welche der Erblasser selbst, oder solche Personen, deren Rechtsnachfolger oder Machtgeber er war, ausgestellt haben, wenn sie im Originale oder in beglaubigter Abschrift beigebracht werden. Doch muß, wenn der Erblasser als Rechtsnachfolger haften soll, der Uebergang der Verpflichtung von dem Rechtsgeber auf ihn, und, wenn er als Machtgeber verpflichtet sein soll, die von ihm erteilte Vollmacht gehörig nachgewiesen werden;
- Bei hypothecirten Forderungen Extracte aus den öffentlichen Büchern;
- Bei Forderungen von Gewerbetreibenden, welche nicht den Forderungen der ersten Art angehören, gerichtlich beglaubigte Auszüge aus den Gewerbsbüchern;
- Quittungen öffentlicher Behörden und Aemter über die von den Erben für den Erblasser gemachten Zahlungen und Leistungen;
- rechtskräftige Erkenntnisse der Behörden und Gerichte, wenn die auf diese Erkenntnisse gestützten Forderungen von der Behörde als rückständig ausgewiesen und rückständig von dem Berechtigten selbst bei der Verlassenschaftsbehörde angemeldet und gegen den Nachlaß geltend gemacht wurden. Doch sind jene civilgerichtlichen Erkenntnisse hiervon ausgeschlossen, welche ausschließlich nur auf dem Geständnisse der Erben beruhen;
- Forderungen, welche auf Grund eines in der letztwilligen Anordnung enthaltenen Schuldbekennnisses geltend gemacht wur-

gal mi de aziz napta antre pretincsiile de aziz cneptis.

Ka legitimitatis demne do kedingu aspra pretincsiiloru de cneptia dintels, kund nz co voru adduco dokuminte provoltore. kapl ce veru pentru pretincsiile de cneptia a doa, ce voru pote concidera komstetele (Conti) mi, za antzmtulare kund pretincsiile aru fi recunose, kund cele aveloru percone, kapl az op az aviz cu factu pretincsiile a vele, ces mi ancunzaria de pretincsiile ce aucte percone de voru fi factu d'adrentaz la xdepu anepic cu nz rera, an kund epezi le voru fi amprozat, kund a vele pretincsiile voru fi amprostate cu referingele do familia, karanteru mi avere a le testatoraz, ces fiind vorba de cneptele ammortanturpe kapl nz ce paru a fi ammortate, kund aucte voru fi antemefate pe voru dicuzatane a voingel din zpmu op pe voru az az lokaz, mi aucte amprostatore va fi adepitiz de xdepu.

Pretincsiile mi dzpize de cneptia aucte, kapl nz korpusand referingeloru kommortate, ces nz ce paru a fi legitimate an modaz kommortate, ce voru peduce la drenta loru meczu op nz ce voru za an concideratane, an kapre kac ce va factu knnocstaz antetopitaz la kundpe prekm c'a zicu mal cazu.

Ka legitimitatis demne do kedingu aspra pretincsiiloru de cneptia a doa ce voru concidera:

- dokumintelego legalu ce le a emicu testatoraz cinzpu, ces alapu percone, az kypora cas a factu cizvatoru an drentaz loru ces mandante, kund ce voru adduco an oriunaz ces an koniz legalizat. Ks tote aucte, kund va fi ka cu recunozu testatoraz ka cizvatoru an drentaz; ce va komprova dzaz kvvinuz trecepea antetopitel la dznczaz doa vele ce 'a datu drentaz, mi kund cas va fi ozlegat ka mandante, ce va komprova plinintinga ce 'a datu cas;
- za pretincsiile inokate cstrantele din krpuz puzave;
- za pretincsiile indcstriiloru, kapl nz ce unu do pretincsiile do cneptia dintels, cstrantelego legalitate xdeztorecto din krpuz indcstriaru;
- kizngelo astopitazoru mi ofcineloru puzave aspra colmizazoru mi precuzazoru factu de epezi pentru testatoraz;
- decisele cu potere de lexo a le astopitazoru mi xdeceloru, kund pretincsiile ce ce vacacu pe aucte decise ce voru demcpra do astopitate ka pectanz, mi recunove an-cuzi vele cu drentu le va fi ancunzaz la astopitate ancuzinat cu pectantpea pectanzaz, mi va fi veru cu i co recunozu dint'aucte. Ks tote aucte, ce voru skoloz afaru de aucte aucte decise xdeztorecti vial, kapl ce antemefacu eckiciv nsmal pe mptapicpile epeziaru;
- pretincsiile ce ce factu pe temelaz nel mptapicpile de detopiz knpurine an dicuzatane voingel din zpmu, an lipca aziz mizloru

mánykép tekintendők. Ha pedig azok világosan a felt szolgáltatókért ítéltetnek meg, s ezek bobizonyítottak, úgy ezen szolgáltatok becsírásával mint adósságok levonandók.

Ha a bíróság világosan elismeri, hogy a hagyaték ellen támasztott követelések, s az abból tett kiadások valódiságát is kinyomozta, mire azon esetben, ha az örökösök mindnyájan vagy azok valamelyike gondviselés alatt áll, mint gyámsági vagy gondnoksági hatóság hivatottnak látszik, úgy a bíróság által valódiaknak ismert követelések hitelt érdemlőleg bebizonyított adósságoknak tekintendők.

6. Ha a hagyaték kimutatásban valamely actív követelésnek behajthatatlansága vagy bizonytalansága állítatik, úgy az illetéktörvények 57. §-nak rendelkezéséhez képest mindég az országos pénzügyi hatóság határozata kéréndő ki.

7. Ha a tiszta illetékköteles hagyaték kitudásánál oly leonás engedtetett meg, melynek törvény szerint nincs helye, vagy ha a hagyatéknek avagy egyes tárgyainak értéke helytelenül számított, a számszel kiigazítása eszközözendő, az illeték a megfizetett szám szerint kizabandó, s egy szersmind a megigazítás okáról az illetékkötelezett értesítendő.

8. Ha a hagyaték tárgyak értéke a rendszabályokhoz képest nem elégséges módon tudatott ki, úgy a járási pénzügyi hatóságtól kell utasítás kérni.

Baumgartner s. k. Krauss s. k.

150. szám.

Kibocsátványa

a külügyministeriumnak 1853-dik julius 27-ről

kiható minden koronaországokra.

Ausztria és Hannovera közt a kölcsönösen szabad költözésnek a Magyar-, Horvát-, Tót-, Erdélyországból, a Szerbvajdaságból és a temesibánságból, s viszont oda leendő vagyon kivitelekre nézve megállapított kiterjesztése iránt.

A bíróságnak törvényl. XLVI. dar. 149. sz. kiadott és szétküldött augusztus 3-án 1853.

Az ausztriai császári és hannoverai királyi kormány ministeri nyilatkozványok kiterjesztése által melyek közül az ausztriai nyilatkozvány 1853. június 23-án, a hannoverai pedig ugyanazon évi május 24-én kelt, elhatározták, hogy a közöttük 1837. május 20-án megállapított egyességben, a I. 1853.

den, sind; in Ermanglung eines anderen Beweismittels, wie Legate zu behandeln. Werden sie aber ausdrücklich für geleistete Dienste zuerkannt; und sind diese nachgewiesen worden; so sind sie mit dem Schätzungswerthe dieser Dienste als Passiven in Abzug zu bringen.

Bestätiget das Gericht ausdrücklich, daß es auch die Richtigkeit der an den Nachlass gestellten Forderungen und der aus demselben bestrittenen Ausgaben erhoben habe, wozu es, im Falle alle oder einer der Erben pflegebefohlen ist, in seiner Eigenschaft als Pupillar- oder Curatelbehörde berufen erscheint, so sind die von dem Gerichte als richtig bestätigten Forderungen als glaubwürdig nachgewiesene Passiven anzusehen.

6. Wenn die Uneinbringlichkeit oder Unsicherheit einer Activforderung in der Nachlassandweisung geltend gemacht wird, so ist mit Rücksicht auf die Anordnung des §. 57 der Gebührengefehe jedesmal die Entscheidung der Finanz-Bandesbehörde einzuholen.

7. Wurde bei Ermittlung des reinen gebührenpflichtigen Nachlasses ein Abzug zugelassen, welcher gesetzlich nicht stattfindet, oder wurde der Werth des Nachlasses oder einzelner Gegenstände desselben unrichtig berechnet, so ist die Berichtigung der Ziffer vorzunehmen, die Gebühr nach der berichtigten Ziffer vorzuschreiben, und zugleich der Grund der Berichtigung dem gebührenpflichtigen bekannt zu geben.

8. Wurde der Werth der Nachlassgegenstände nicht auf eine nach den Vorschriften genügende Art ermittelt, so ist die Weisung der Finanz-Bezirksbehörde einzuholen.

Baumgartner m. p. Krauß m. p.

§. 150.

E r l a ß

des Ministeriums des Aeußern vom 27. Juli 1853,

giltig für alle Kronländer,

über die zwischen Oesterreich und Hannover vereinbarte Ausdehnung der Freizügigkeit bei gegenseitigen Vermögens-Exportationen aus und nach Ungarn, Kroatien, Slavonien, Siebenbürgen, der Wojwodschafft Serbien und dem Temeser Banate.

Im Reichsgesetzblatte XLVI. Stück No. 149, ausgegeben und versendet am 3. August 1853.

Die kaiserlich-oesterreichische und die königlich-hannoversche Regierung sind mittelst Auswechslung von Ministerial-Erklärungen, von denen die Oesterreichische vom 23. Juni, die Hannoversche vom 24. Mai 1853 datirt ist, übereingekommen, die in der zwischen ihnen unterm 20. Mai 1837

provisiorok; eo korok iránta na zerabole. Dérk dncz aucto preincisni ce korok penznocho ecnpecz ka o detopiz nentps. cepsige pcedate, mi ce korok demscipa aucto. cepsige, atsnvi preincisniab auelo ce korok ekide ka pacive ka pcedat valopel auctopok cepsige.

Adavopindz kedozsaz ecnpecz, ka cas a konctatad mi postitotoa preincisniopok ce ce cas ankontra remacsazal mi a epornelopok ce cas fuzak dinpansazal; an kapé kacz; fuzindz epezil toyl kpanzi cés nsmal szal, kedozsaz ce appatv kizmaté cipe aucta kypape an kavitatoa cea de astopitato nznimape op de kypatelz, atsnvi preincisniac, ne kapl kedozsaz le a adaverit de dipente, ce korok koncidera ka pacive demscipate an modk demnd do kpedingz.

6. Knd an koncentsaz remacsazal ce na appria ka o preincisniac szilvz na ce nota cnoté cés ka o necenapz. atsnvi avndz an vedere dicncz-ctisnod §. 57 az lepel decnpe kedingo, ce va ceph totdesna devicisnba astopitazet Finandiazal a ceph.

7. Dérk pecnotepca peniaszazal kpaté esznacé ka tance ce va fi fuzak na ver' szé cizymaké, kape dncz lepe n'ape kock, cés dérk pcedat remacsazal op a znopé oriento de a le szl na ce va fi komstata drenté, atsnvi ce va andipenta cifra, ce va pcedkie kadiaga dncz cifra penifkate mi totodat ce va fave kpnocaké andetopizazal ka kdingo motisazal andipentapet.

8. Dérk valopoa orientelopok remacsazal na ce va fi pecnoté and'zné modk do akkancé dncz pcedpinte, atsnvi ce va ceph inclpavisno deza astopitata Finandiazal do ceph.

Баумгартнер м. п. Краусс м. п.

Nr. 150.

Декретъ

министеріазал челоръ ecterne din 27. Iuliz 1853,

nentps toto cepiao imnepisazal,

decnpe anvoipca fuzak antpe Ascipia mi Xanovera nentps ectinderca kipepe edcperi de averse din mi la Onrapia, Kroavia, Skia- vonia, Ardeaz, Boibodatzal cepsiké mi Bz- natzal timisiané.

An szelinsaz imnepisao mznasazal XLVI, Nr. 149, ectipadat mi tpmicé an 3. Avgacté 1853.

Izvernizal vesapez-ascipiaké mi izvernizal p- nix-xanoverané prin dekizpuzisniac minicteriazal, oia naptea Ascipiel an 23. Iznie mi din naptea Xanoverel an 24. Mays 1853, c'az ansoitk antpe cine, ka cz aucteco ecvenisnoa ce ce fuzace an pri- singa Onrspiel mi Ardeazazal prin anvoipca antpe

Ievonati és költözési díjjak kölcsönös megszüntetése iránt Magyar- és Erdélyországra nézve fönartott kivétel szüntessék meg, s azon egyesség határozatai jövedőre a Magyar-, Horvát-, Tót-, Erdélyországból, a Szerbvajdaságból, s a temesibánságból, s viszont oda leendő vagyonkivitelekre is kölcsönösen alkalmaztassanak.

Gróf Buol-Schauenstein s. k.

151. szám.

Kibocsáványa

a pénzügyminiszteriumnak 1853 július 28 ról

kibátó Magyar-, Horvát-, Tót-, Erdélyországra, a Szerbvajdaságra, a temesibánságra s a katonaihatárörségre és a tengermellékre.

a külföldi dohány behozatalára megkivántató engedély és a szabályszerű behozatal felőli vámhivatali kiadványok érvényességének tartama iránt.

A birodalmi törvényk. XLVI. dar. 150. sz. kiadott és széküldetett augusztus 3-kán 1853.

Az 1850. november 29-kén kelt legfelsőbb nyiltparancsral Magyar-, Horvát-, Tót-, Erdélyországra, Szerbvajdaságra, temesibánságra s a katonai határörségre és a tengermellékre kibocsátott ideig'enes dohányegyedásusági rendszabály 12. §-ának kellő fogatosítása végett, az e tárgyban már a császárság egyéb koronaországaiiban fönálló szabályokkal öszhangzólag rendeltetik, hogy a fönemlített dohány egyedárusági rendszabály 12. §-ának határozata szerint a külföldi dohány behozatalára megkivántató különös engedély, ha abban más határidő nincs kitűzve, az említett célra nézve hat hónapnál tovább, a szabályszerűleg behozott külföldi dohány felőli vámhivatali bizonyítvány pedig egy éven túl, ezen okmányok kiadása napjától számítva, jövedékhiatali fődözetkép nem használathat.k.

Jelen rendelvény akkép léptetendő hatályba, hogy a fönebbi határidők a már eddig kiszolgáltott behozatali engedélyekre és vámhivatali kiadványokra nézve is érvényesek, ha csak f. é. szeptember hó befolyta előtt a határidő meghosszabbításáérti folyamodvány be nem nyujtatik, és elegendő okokkal nem igazoltatik.

Baumgartner s. k.

abgeschlossenen Uebereinkunft wegen gegenseitiger Aufhebung des Abschusses und Abfahrtsgeldes vorbehaltene Ausnahme in Betreff Ungarns und Siebenbürgens zu beseitigen und fortan die Bestimmungen jener Uebereinkunft gegenseitig auch auf die Vermögens-Ausfuhr aus und nach Ungarn, Kroatien, Slavonien, Siebenbürgen, der Wojwodschafft Serbien und dem Temeser Banate Anwendung finden zu lassen.

Gräf Buol-Schauenstein m. p.

Nr. 151.

E r l a ß

des Finanzministeriums vom 28. Juli 1853,

giltig für Ungarn, Kroatien, Slavonien, Siebenbürgen, für die Wojwodschafft Serbien, das Temeser Banat und die Militärgrenze und das Küstengebiet,

über die Dauer der Gültigkeit der zum Bezuge von ausländischem Tabak erforderlichen Bewilligung, und der zollämtlichen Ausfertigungen über den vorschristmäßigen Bezug.

Im Reichsgesetzblatte XLVI. Stück No. 150, ausgegeben und versendet am 3. August 1853.

Zur entsprechenden Vollziehung des §. 12 der mit dem Allerhöchsten Patente vom 29. November 1850 für Ungarn, Kroatien, Slavonien, Siebenbürgen, für die Wojwodschafft Serbien, das Temeser Banat und die Militärgrenze und das Küstengebiet erlassenen provisorischen Tabak-Monopols-Ordnung wird in Uebereinstimmung mit den dießfalls bereits in den anderen Kronländern des Kaiserreiches bestehenden Vorschriften verordnet, daß die nach der Bestimmung des obigen §. 12 der Tabak-Monopols-Ordnung erforderliche besondere Bewilligung zum Bezuge von ausländischem Tabak, wenn in derselben nicht eine andere Frist ausgedrückt ist, für den gedachten Zweck nicht durch einen längeren Zeitraum als durch sechs Monate und die zollämtliche Ausfertigung über den vorschristmäßig bezogenen ausländischen Tabak nicht länger als ein Jahr als gefällsämtliche Deckung vom Tage der Ausstellung dieser Urkunden an gerechnet, verwendet werden könne.

Gegenwärtige Anordnung hat in der Art in Wirksamkeit zu treten, daß obige Fristbestimmungen auch für die bisher schon erfolgten Bezugsbewilligungen und zollämtlichen Ausfertigungen zu gelten haben, wenn nicht ein Gesuch um Fristverlängerung vor Ablauf des Monats September I. J. eingebracht und durch genügende Gründe gerechtfertiget wird.

Baumgartner m. p.

dancele din 20 Mai 1837 despre revizorica exportare a tabacului de la sera edscere a averei, mi dicușcivăniile avei pnoipi cu ce anlice de aici pnoipi an amndoe ctatele mi la edscere a averei din mi la Sarpria, Kroaia, Slavonia, Ardeal, Boivodatsa cersik mi Banatsa timiciană.

Kom. Buol-Schauenstein m. p.

Nr. 151.

Декретъ

министръ финансовъ дин 28. Июля 1853,

вѣдѣно Сербия, Кроація, Славонія, Ардеалъ, Воиводатъ церсикъ ми Банатъ тимичанскъ, конфинскъ милитаръ ми границъ лигале,

despre limitarea timpului pe care se permite a aduce tabacul străin, pcrsm mi viletate offițiale de vamă a cșpra ave.ăi ce c'a addscă dșnr pcrpinte.

Ан вѣдѣно имперіалъ тѣмънскъ XLVI, Nr. 150, есрадатъ м: тѣмъскъ ан 3. Августъ 1853.

Саре а пне ан лкраро ан модъ корреспенторъ § 12 дн рѣшѣнскъ провизорскъ де монополскъ тѣмъскъ че c'a емскъ prin patenta pmpertecck dин 29. Noempro 1850 пентр Сарарія, Кроація, Славонія, Ардеалъ, Воиводатъ церсикъ, Банатъ тимичанскъ, конфинскъ милитаръ ми границъ лигале, ан конскъкъ къ пр ерпите.то че ксетъ ан пріага асета ан челе.лато пръ а ле имперскъ со ординъ, къ пермичанскъ есциале че со чре днр днр-сцелсноа § 12 де май ескъ дин рѣшѣнскъ де монополскъ тѣмъскъ саре а addscă tѣмъскъ ерпінскъ, дѣкъ ан асета пермичанскъ со ва есупинде перскъ алтъ ерпінскъ, нс со ва нотѣ фолосі, пентр есконскъ алтнскъ ан тимскъ май лнрскъ де месо лне, ми вилетале offițiale de vamă асара тѣмъскъ ерпінскъ че c'a addscă dșnr pcrpinte, нс в-рѣ нотѣ ерви ка леуитимизне дин партоа offițiale Финансиаре ан тимскъ м I анделарскъ де анскъ ескъ комитатъ дин зиса ан каре c'aș емскъ асета докминте.

Opd'nylnoa aсета в: интра ан ан'интале ан модскъ асета, къ днр-сцелніе май де ескъ де саре терпінскъ вора вбъ валорѣ ми пентр пермичанскъ де addscă tѣмъскъ ми пентр вилетале offițiale de vamă че c'aș емскъ пнрскъ ескъ, дѣкъ пнрскъ ла днр-сцеларе лнрскъ лнрскъ Сент-маре а. к. нс со ва чре ка съ со пр-лнр-сцелскъ ерпінскъ ми нс со ва жсцѣфика къ аргминте де жжжнскъ.

Базмрапнеръ м. п.